

มหัศจรรย์แห่งจิต

ดร.สนอง วรอุไร

หนังสือลำดับที่ ๖๒

มหัศจรรย์แห่งจิต : ดร.สนอง วรอุไร

(บรรยายที่วัดต้นสน อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี ๒๕ เม.ย. ๒๕๕๑)

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : กันยายน ๒๕๕๑

จำนวนพิมพ์ : ๕,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์ถวายเป็นพุทธบูชา (แจกเป็นธรรมทาน) โดย

: ชมรมกัลยาณธรรม

๑๐๐ ถนนประโคนชัย ตำบลปากน้ำ

อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓

ภาพปก : จักรกฤษณ์ วิจิตรมาลา

จัดรูปเล่ม : บริษัท วิถีทำ จำกัด โทร ๐-๒๔๑๗-๐๔๑๗

แยกสี : แคนนา กราฟฟิค โทร ๐๙๖-๓๑๔-๓๖๕๑

จัดพิมพ์ที่ : บริษัท ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด

๕๙/๘๑ ซอย ๘/๑ ถนนปิ่นเกล้านครชัยศรี

แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา

กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๘๘๕-๗๘๗๐-๓ โทรสาร ๐-๒๘๘๕-๗๘๗๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง
www.kanlayanatam.com

คำนำ

ชะตาชีวิตเปรียบเหมือนแผนที่กำหนดวิถีชีวิต ที่แต่ละคน
ได้วาดไว้ด้วยการกระทำของตัวเอง ไม่มีแม่พรหมหรือผู้อื่นใด
สามารถลิขิตแผนทางเดินของชีวิตให้กับใครผู้ใดได้แท้จริง ด้วย
เหตุนี้ผู้รู้ดังเช่นนักปราชญ์เมิ่งจื่อ จึงได้กล่าวว่า “บุคคลปรารถนา
สิ่งใด ต้องได้สิ่งนั้น” ซึ่งตรงกับคำสอนในพุทธศาสนาว่า “มโนมยา”
คือสำเร็จด้วยใจ จากคำบรรยายในเรื่อง **มหัศจรรย์แห่งจิต** ที่ถูก
ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือ ข้าพเจ้าประสงค์จะบอกกล่าวให้
มวลชนผู้มีศรัทธาในเหตุผล ว่าความจริงที่เป็นความมหัศจรรย์
อันเกิดจากการทำงานของจิต สามารถเข้าถึงหรือพิสูจน์ได้ทุกเรื่อง
ที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกไป ผู้ใดสามารถพัฒนาจิตให้เข้าถึง
ปัญญาได้ครบทั้งสามระดับ คือสุดมยปัญญา จินตามยปัญญา
และภาวนามยปัญญาที่เป็นทั้งฝ่ายโลกียะและฝ่ายโลกุตตระได้แล้ว
ผู้นั้นสามารถรู้ เห็น เข้าใจ และเข้าถึงความมหัศจรรย์แห่งจิตที่
พูดไว้ทั้งหมดว่ามีอยู่จริง

พร้อมกันนี้ ข้าพเจ้าอังกษอานิสงส์ แห่งการให้ปัญญาเป็น
ทานในครั้งนี้ จงบันดาลให้ผู้ร่วมกระทำกรรมทุกท่าน ที่ทำให้
หนังสือเล่มนี้ปรากฏเผยแพร่สู่มวลชน เข้าถึงปัญญาทั้งสามระดับ
สามารถนำพาชีวิตสู่สุดติ หนีทุกข์ ออกห่างจากทุกข์ และพ้นไป
จากความทุกข์ได้เป็นเบื้องสุด เทอญ

สนอง วรอุไร

มหัศจรรย์แห่งจิต

ดร.สนอง วรอุไร

๖ มหัศจรรย์แห่งจิต

นมัสการหลวงพ่อ สวัสดิ์ท่านผู้เจริญทุกท่าน เรื่องที่จะบรรยายในวันนี้คือ เรื่องมหัศจรรย์แห่งจิต ท่านผู้ฟังสามารถเข้าถึงความจริงในเรื่องนี้ได้บางส่วนที่เป็นประสาทสัมผัส หากผู้ใดพัฒนาจิตจนเข้าถึงความเป็นฌานและญาณได้ จะเข้าใจถึงความ เป็นจริงของเรื่องที่จะบรรยายนี้อีกส่วนหนึ่งด้วยจิตสัมผัส ดังนั้น ความจริงที่จะพูดถึงในวันนี้จึงมีอยู่สองระดับ ท่านฟังบรรยาย แล้วไม่อาจเข้าใจในทุกเรื่องได้ ไม่เป็นสิ่งที่ผิดปกติแต่อย่างใด เหตุ เป็นเพราะพัฒนาสติปัญญาได้เพียงส่วนความจริงที่อยู่ในข่าย ประสาทสัมผัสเพียงอย่างเดียว มนุษย์มีศักยภาพในการพัฒนา สติปัญญาให้เข้าถึงความจริงสูงสุดได้ ซึ่งเป็นความจริงที่เข้าถึงได้ ด้วยจิตสัมผัส ดังมีภาษาบาลีอยู่บทหนึ่ง กล่าวว่า “มโนปุพฺพคมา ฐมา มโนเสฏฺฐา มโนมยา” ซึ่งมีความหมายว่า จิตเป็นรากฐาน ของสิ่งทั้งหลายจิตประเสริฐกว่าสิ่งทั้งหลายสิ่งทั้งหลายสำเร็จด้วยจิต

๑. เรื่องของจิต

๑.๑ จิตคืออะไร?

จิตเป็นพลังงานที่มีความถี่คลื่นสั้นที่สุดเป็นพลังงานที่สามารถรู้คิด นึก ดังตัวอย่างของการเห็นความจริงสูงสุดด้วยจิตว่า มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่ประกอบขึ้นด้วยรูปและนาม รูปคือร่างกายที่ประสาทสามารถสัมผัสได้ว่ามีอยู่จริง ส่วนนามคือจิตหรือใจหรือจิตใจ จะเห็นได้ด้วยจิตที่พัฒนาดีแล้ว นั่นคือต้องทำให้จิตมีพลังงานความถี่คลื่นคงที่ด้วยการเข้าฌาน แล้วทิพพจักขุซึ่งเป็นโลกียญาณจึงจะสามารถสัมผัสกับนามได้ว่ามีอยู่จริง ดังที่ผู้บรรยายได้สัมผัสกับนามได้ด้วยจิตของตนเอง เมื่อครั้งไปบวชเป็นพระสงฆ์ปฏิบัติธรรม หลังจากนำจิตของตนเองออกจากฌาน ได้ไปเห็นนามแยกออกจากรูป (นามรูปปริจเฉทญาณ) จึงได้รู้ว่านามมีอยู่จริง

๑.๒ จิตอยู่ที่ไหน?

ขณะที่คนเรายังมีชีวิตอยู่ คือ ยังไม่ตาย จิตอยู่ในร่างกาย มีตำแหน่งที่อยู่ประจำ อยู่ที่หทัยวัตถุในหัวใจ แต่จิตสามารถเคลื่อนที่ไปยังส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างรวดเร็ว เกินที่ระบบประสาทจะสัมผัสได้ทัน แม้กระทั่งจิตเคลื่อนออกไปจากร่างกายแล้วกลับคืนสู่ร่างกายเดิมเร็วที่สุด จนคนที่จิตมีกำลังสติอ่อน ยังหลงเข้าใจว่าจิตมิได้ออกไปจากร่างกาย

๑.๓ จิตทำงานได้อย่างไร?

จิตเป็นพลังงานชนิดหนึ่ง ทำงานได้ด้วยมีการเกิดและดับ พลังงานอื่นเช่นพลังงานไฟฟ้าที่นำมาใช้ทำให้หลอดฟลูออเรสเซนต์ที่ ปลดปล่อยเป็นพลังงานแสงสว่างออกมา เมื่อใช้ระบบประสาทตา ของมนุษย์สัมผัส ไม่สามารถเห็นการทำงานของพลังงานแสงสว่าง นี้ได้แท้จริง แต่เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ สามารถตรวจวัดความ สว่าง และความมืดของแสงสว่าง ที่ปล่อยออกมาให้เห็นเป็นรูป ธรรมได้ เช่นเดียวกันในการเรียนรู้ภาคปริยัติ กล่าวว่าจิตมีอยู่ หลายดวง นั้นหมายความว่า ในแต่ละขณะของการเกิด-ดับของ พลังงาน จิตจึงสามารถทำงานได้ แต่ระบบประสาททางตาของมนุษย์ ตามรู้ตามเห็นไม่ทันการทำงานของพลังงานจิตจึงกล่าวว่าจิตมีอยู่ หลายดวง แต่หากผู้ใดพัฒนาจิตจนเข้าถึงความตั้งมั่นเป็นสมาธิ ระดับฌานได้ เมื่อถอนจิตออกจากฌานแล้วสามารถไปเห็นภพภูมิ หนหลังของตนเอง ด้วยโลกียอภิญญาที่เรียกว่าปุพเพนิวาสานุสติ ญาณ จึงจะรู้เห็นเข้าใจได้อย่างแท้จริงว่า จิตมีเพียงดวงเดียว ซึ่ง แต่ละขณะจิตที่มีการเกิด-ดับ พลังงานจิตสามารถไปทำงานอื่นได้ มากอย่าง ดังที่ผู้ศึกษาทางด้านปริยัติรู้ เห็น เข้าใจเรื่องของจิต ด้วยระบบประสาทสัมผัส ว่าจิตมีอยู่หลายดวงนั่นเอง

๒. เรื่องรูปนาม

๒.๑ ธรรมชาติและหน้าที่ของรูป

ธรรมชาติของรูปจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล บางคนมองว่ารูปคือร่างกายที่ประกอบขึ้นด้วย ดิน น้ำ ลม ไฟ บางคนมองว่ารูปเป็นอินทรีย์วัตถุ ที่ประกอบขึ้นด้วยสิ่งปฏิกูล นักวิทยาศาสตร์มองว่ารูปร่างกาย เป็นอินทรีย์วัตถุที่ประกอบขึ้นด้วยโปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต ฯลฯ บางคนมองว่ารูปคือร่างกายที่ประกอบขึ้นด้วยอวัยวะภายนอก เช่น หู ตา จมูก แขน ขา ฯลฯ และประกอบขึ้นด้วยอวัยวะภายใน เช่น หัวใจ ตับ ปอด ลำไส้ เส้นเลือด เส้นเอ็น ฯลฯ ร่างกายจะประกอบขึ้นด้วยอะไรก็แล้วแต่ แต่ที่แน่คือร่างกายเป็นเหมือนเครื่องมือให้จิตได้ใช้งาน เช่น จิตใช้สมองช่วยในการคิด ใช้ปากช่วยในการพูด กิน ดื่ม จิตใช้มือช่วยในการยึดจับ ใช้ขาช่วยในการเดินใช้ส่วนของร่างกายสัมผัสเย็นร้อน อ่อน แข็ง ฯลฯ

๒.๒ ธรรมชาติและหน้าที่ของจิต

จิตมีธรรมชาติเป็นพลังงานชนิดหนึ่ง ที่มีความเป็นอมตะ เป็นพลังงานที่เกิด-ดับเร็วที่สุด มีความถี่ช่วงคลื่นสั้นที่สุด เคลื่อนที่ได้เร็วที่สุด ไม่มีสิ่งกีดขวางใด สามารถขวางกั้นการเดินทางของจิตได้ จิตมีอยู่ในทุกตัวสัตว์ที่มีชีวิต ชีวิตจึงประกอบขึ้นด้วยรูปและนาม จิตของคน จิตของสุนัข จิตของเทวดา จิตของพรหม ฯลฯ

๑๒ มหัศจรรย์แห่งจิต

เป็นพลังงานประเภทเดียวกัน แต่ต่างกันที่มีคุณภาพของจิตไม่เหมือนกัน โดยทั่วไปจิตของสัตว์เดรัจฉานมีมลทินหรือสิ่งเศร้าหมองหรือกิเลสมากกว่าจิตของมนุษย์ จิตของมนุษย์มีมลทินมากกว่าจิตของเทวดา จิตของเทวดามีมลทินมากกว่าจิตของพรหม ฯลฯ

จิตเป็นพลังงานที่สามารถรู้เห็นเข้าใจ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวรู้คิดนึก จิตทำหน้าที่รับสิ่งกระทบเข้าปรุงเป็นอารมณ์ให้เกิดขึ้นกับจิต จิตทำหน้าที่สั่งร่างกาย ด้วยการสั่งสมองให้คิด สั่งปากให้พูด กินดื่ม สั่งอวัยวะของร่างกายให้ทำในสิ่งที่จิตต้องการ และสุดท้ายจิตทำหน้าที่เก็บสั่งสมผลของการกระทำ คือเมื่อใดที่คิดแล้ว พูดแล้ว ทำแล้ว จิตเก็บสั่งสมผลของการกระทำไว้ในจิต

นักวิทยาศาสตร์ยอมรับความจริงว่า ที่ใดมีพลังงานที่นั่นมีการทำงานได้ คนนอนหลับที่มีจิตตกว้างค์ จิตไม่มีการเกิด-ดับ จิตทำงานไม่ได้ ฉะนั้นคนนอนหลับ จึงไม่สามารถรับพลังงานภายนอกเช่น เสียงพูดที่เข้ากระทบ จึงสื่อความหมายกันไม่ได้ และคนที่มึนงงและจิตอยู่ในว้างค์ จิตไม่ทำงาน จิตไม่สามารถเคลื่อนที่ออกไปจากร่างกายได้ คนนอนหลับตายจึงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ คนที่นอนหลับตาแต่ใจไม่หลับ จิตยังมีการเกิด-ดับ จิตยังทำงานได้ จิตยังเคลื่อนออกไปจากร่างกายได้ เมื่อใดที่จิตเคลื่อนออกไปจากร่างกายและไม่หวนกลับคืนสู่ร่างกายเดิมได้อีก

จิตไปเข้าอยู่อาศัยในร่างใหม่ จิตทิ้งร่างเดิมไว้เป็นซากศพ อย่างนี้
จึงจะเรียกว่าการตายได้เกิดขึ้นแล้ว

พระสงฆ์ที่ไปทำพิธีกรรม สวดศพให้กับผู้ตาย ไปเคาะที่ฝา
โรงศพแล้วพูดว่า “โยมไปที่ชอบๆ เกิด” คำพูดนั้นถูกต้อง หากผู้
ตายชอบดื่มเหล้าอยู่เป็นประจำในขณะที่ยังมีชีวิต ผู้ตายมีศีล ๕ ไม่
ครบ จิตวิญญาณจะถูกแรงของอกุศลกรรมผลักดันให้ไปได้ร่าง
ใหม่ในอบายภูมิเป็นที่อยู่อาศัย ตรงกันข้ามหากก่อนตายเป็นคน
มีศีลมีธรรมประจำอยู่ในใจ ตายแล้วแรงของกุศลกรรมจะผลัก
ดันจิตวิญญาณโคจรไปเข้าอยู่อาศัยในร่างใหม่ในสุคติภพ

ด้วยเหตุที่จิตทำหน้าที่เก็บสังสมผลของกรรม เมื่อใดที่จิต
ทำหน้าที่ในขณะที่จิตไม่มีสติกำกับ การคิด พูด ทำ จะเป็นอกุศล
ผลของบาปจะถูกเก็บสังสมไว้ในจิตของผู้ทำกรรม และหากเมื่อใด
จิตทำหน้าที่ ในขณะที่จิตมีสติกำกับ การคิด พูด ทำจะเป็นกุศล
ผลของบุญจะถูกเก็บสังสมไว้ในจิตของผู้ทำกรรม จิตของมนุษย์
จึงมีทั้งบุญและบาปสังสมแต่มีไม่เท่ากัน ตามกำลังของสติที่
แต่ละคนมีไม่เท่ากัน เมื่อใดที่จิตปฏิบัติสร้างคือตาย มนุษย์สมบัติ
ทั้งปวงที่แต่ละคนทำสังสมเอาไว้มากมาย ตายแล้วเอาไปไม่ได้สัก
ชิ้นเดียว คงทิ้งไว้กับโลกให้เป็นสมบัติกำพร้าเจ้าของ สิ่งที่มีมนุษย์
นำติดตัวไปได้เมื่อตาย คือบุญและบาปเท่านั้น ที่ตนทำสังสมไว้ใน
จิตนั่นเอง ผู้บรรยายได้เห็นสังขารธรรมในเรื่องนี้ชัดแจ้ง เมื่อไปเห็น

๑๔ มหัศจรรย์แห่งจิต

แต่ละภพชาติที่ตนเองเวียนตาย-เวียนเกิดไม่รู้จบ แต่ละชาติที่มี การตายแล้วเกิดใหม่ไม่สามารถนำสมบัติใดๆ ของโลก ติดตัวไป เกิดใหม่ได้สักอย่าง มีแต่บุญและบาปเท่านั้นที่ติดตามตนไปเกิด อยู่ในภพ ที่เหมาะสมกับแรงผลักดันของกรรมที่ทำไว้ก่อนตาย และ ยิ่งเห็นได้ชัดเจนว่า การเกิด การแก่ การตาย เป็นสมบัติที่ทุกคน ต้องได้รับ และไม่สามารถปฏิเสธการทำงานของกฎกรรมชาติใน เรื่องนี้ได้ ยิ่งดูลึกเข้าไปในจิตวิญญาณ ของบุคคลที่สมมติตัวเองว่า เป็นบุคคลไฮโซ (high society) แล้วยิ่งน่าสงสารความรู้ไม่จริง ของบุคคลเหล่านั้น ที่ต่างแสวงหาทรัพย์ภายนอก พวกอัญมณี แก้วแหวนเงินทอง ฯลฯ มาประดับตัวตนให้ดูดีดูเด่น หลอกตา มนุษย์ผู้มากไปด้วยกิเลส ให้หลงเอาจิตไปผูกติดเป็นทาสกับ สมบัติกำพว้าเหล่านั้น ผู้บรรยายเคยมีประสบการณ์ตรงกับบุคคล เหล่านั้น ด้วยการถูกมองจากหัวจรดเท้า กลับเห็นเขาเหล่านั้นเป็น บุคคลที่น่าสงสาร ด้วยเหตุที่มอมกายถวายใจให้สยบเป็นทาสของ สิ่งด้อยคุณค่า สิ่งที่กำลังจะเป็นกำพว้าเจ้าของในอีกไม่นาน

ผู้บรรยายเคยได้รับเชิญให้ไปบรรยายธรรมในเรื่องการ บริหารกรรมให้กับผู้ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำบางขวางได้เห็นถึง อกุศลวิบากที่เขาเหล่านั้นได้รับอยู่ เขายังเป็นผู้โชคดีที่มีเวลา ส่วนใหญ่เป็นของตัวเอง ไม่ต้องใช้เวลาไปกับการทำมาหากินเลี้ยง ปากท้องเลี้ยงครอบครัว หากเขามีสติและคิดได้อย่างถูกต้อง เอา เวลาที่เป็นปัจจุบันซึ่งคนส่วนใหญ่ที่อยู่นอกเรือนจำไม่มี มาพัฒนา

จิตวิญญาณของตัวเองให้มีสติและมีปัญญาเห็นแจ้งถูกต้องตรงตามความเป็นจริงได้แล้ว เขาจะเป็นผู้มีโชคดีที่สุด ที่อกุศลวิบากเป็นเหตุส่งผลให้เขาได้เข้าถึงความดีสูงสุดในพุทธศาสนา

๒.๓ ประเภทของรูปนาม

(๑) สัตว์ที่มีรูปนามหยาบ หมายถึง รูปนามที่สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัส ได้แก่ สัตว์ที่เกิดอยู่ในภพมนุษย์และภพเดรัจฉาน ส่วนใหญ่ เช่น หมู หมา กา ไก่ ฯลฯ

(๒) สัตว์ที่มีรูปนามละเอียด มีรูปนามเป็นทิพย์ ที่ประสาทไม่สามารถสัมผัสได้ จะรู้เห็นว่าสัตว์ที่มีรูปนามเป็นทิพย์มีอยู่จริง ต้องสัมผัสด้วยพลังงานจิตที่พัฒนาดีแล้ว นั่นคือต้องปรับความถี่คลื่นจิตให้คงที่ ด้วยการพัฒนาจิตให้ตั้งมั่นเป็นสมาธิระดับฌานเมื่อนำจิตออกจากรูปร่างได้แล้ว ตาทิพย์ (ทิพพจักขุ) ซึ่งเป็นปัญญาสูงสุดระดับโลกียะ จึงจะสามารถสัมผัสสัตว์ที่มีรูปนามละเอียดนี้ได้ เช่น สัมผัสรูปนามที่เป็นเปรต เป็นอสุรกาย เป็นเทวดา เป็นพรหม ฯลฯ เหล่านี้ล้วนมีอยู่จริงในวัฏสงสาร เช่นเดียวกันสัตว์ที่ตายก่อนอายุขัย ที่โอบปาติกะไปเกิดเป็นสัมภเวสี สามารถจะไปรู้เห็นเข้าใจในสภาวะเช่นนั้นได้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนมาทางด้านปริยัติให้ความหมายของ “สัมภเวสี” ไว้ว่า คือ สัตว์ที่ยังแสวงหาที่เกิด ซึ่งได้แก่ ปุถุชนและพระเสขบุคคล (พระโสดาบัน พระสกทาคามี พระอนาคามี) หรือ สัตว์ในครุฑ (ทารกในท้องแม่) สัตว์ตัวอ่อนที่อยู่ในไข่

๑๖ มหัศจรรย์แห่งจิต

เช่นลูกนกที่ยังไม่ถูกฟักออกจากไข่ ที่ยังอยู่ระหว่างรอเกิด แต่ผู้ที่ปฏิบัติสมถกรรมฐาน จนจิตตั้งมั่นเป็นสมาธิในฌาน ออกจากฌานแล้วเกิดทิพพจักขุ จะรู้เห็นเข้าใจตรงกันข้ามว่า สัมภเวสีคือสัตว์ที่มีรูปร่างเป็นทิพย์แต่ยังคงรูปร่างหน้าตาเหมือนเดิมก่อนตาย คนที่เคยเห็นเขาตอนที่ยังไม่ตาย เมื่อตายไปเป็นสัมภเวสีกายทิพย์แล้วจะยังคงจำรูปลักษณะเดิมของเขาได้

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปและนาม

๓.๑ ทำให้เกิดการรับรู้

จิตทำหน้าที่เป็นนาย ร่างกายทำหน้าที่เป็นปาวรับใช้จิต トラบไต่ที่รูปและนามยังคงอยู่ด้วยกันและยังมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันตามปกติ จะทำให้เกิดการรับรู้ผัสสะ (การกระทบ) ซึ่งมีอยู่สองแนวทางคือรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส เช่นรับรู้ว่าอากาศร้อนอบอ้าว รับรู้ว่าฝนกำลังตก รับรู้ว่ารถติดเป็นแถว ฯลฯ ส่วนการรับรู้ในอีกรูปแบบหนึ่ง เป็นการรับรู้ด้วยจิตสัมผัส การรับรู้แบบนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลผู้มีจิตพัฒนาดีแล้ว เช่นไปรู้ความคิดของคนอื่นว่าเขากำลังคิดอะไรอยู่ รู้ว่าการเจ็บป่วยของเขามีอะไรเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดขุขุชุตรา สาวใช้ของพระนางสามาวดี มีปัญญาดีด้วยในอดีตเคยถวายกำไลงาช้างรองก้นบาตรแด่พระปัจเจกพุทธเจ้า ฯลฯ เหล่านี้รู้ได้ด้วยโลกียอภิปัญญาของผู้มีจิตพัฒนาดีแล้ว

๓.๒ ทำให้เกิดเป็นพฤติกรรม

คิด พุด และทำ เป็นพฤติกรรมซึ่งมีทั้งพฤติกรรมดีและพฤติกรรมไม่ดี トラบไต่ที่จิตมีอารมณ์ดี จิตจะสั่งสมองให้คิดดี สั่งปากให้พุดดี สั่งร่างกายให้ทำดี คิดดี เช่น คิดให้อภัย คิดช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก คิดสร้างสังคมให้สงบสุข ฯลฯ พุดดี เช่น พุดตรงกับความเป็นจริงพุดประสานไมตรี พุดแล้วผู้ฟังเกิดกำลังใจ ฯลฯ ทำดี เช่น สร้างถนนให้คนสัญจรสะดวก สร้างสิ่งอำนวยความสะดวก

๒๐ มหัศจรรย์แห่งจิต

ความสะอาดทำให้คนพิการ ให้ความรู้ในศาสตร์ที่ตนถนัดและ
เชี่ยวชาญ ฯลฯ ตรงกันข้ามขณะที่จิตมีอารมณ์ไม่ดี จะเกิดเป็น
ความคิดไม่ดี เช่น คิดเอาเปรียบคนอื่น คิดพยาบาทคนอื่น คิด
อยากได้ของคนอื่น ฯลฯ อารมณ์ไม่ดีทำให้พูดไม่ดี เช่น พูดเท็จ
พูดล้อเสียด พูดคำด่า ฯลฯ อารมณ์ไม่ดีทำให้เกิดการกระทำไม่ดี
เช่น ประพฤติค่อร้ายขึ้น ติดสุรายาเสพติด ลักขโมย จี้ปล้น ฯลฯ
เหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกให้สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัส
หรือด้วยจิตสัมผัส

๓.๓ ส่งผลถึงสุขภาพ

สุขภาพ หมายถึง ความสุขปราศจากโรค ความมีอนามัยดี
ในทัศนะของผู้รู้ จำแนกสุขภาพของมนุษย์ได้เป็นสามรูปแบบ

(๑) สุขภาพทางกาย

สุขภาพทางกายดีหรือไม่ดีสามารถดูได้จาก ลักษณะของ
ร่างกาย และอาการของร่างกายเป็นเครื่องชี้วัด ร่างกายที่มี
ลักษณะผิดไปจากปกติ เช่น ผอมแห้ง ขาลีบเล็ก มีแผลเกิดตาม
ตัว ฯลฯ หรือร่างกายมีอาการผิดไปจากปกติ เช่น ปวดศีรษะ ปวด
ตามข้อ อ่อนเปลี้ย เหนื่อยหอบ ฯลฯ ทั้งสองมาตรวัดเป็นตัวบ่งชี้
สุขภาพทางร่างกายไม่ดี แต่หากลักษณะของร่างกายดีเป็นปกติ
และอาการของร่างกายดีเป็นปกติ ถือได้ว่ามีสุขภาพทางร่างกายดี

(๒) สุขภาพทางจิต

สุขภาพทางจิตดีหรือไม่ดี สามารถวัดได้จากอารมณ์ของจิต และการสั่งงานของจิต ตัวอย่างเช่น จิตมีอารมณ์หงุดหงิด มีอารมณ์โกรธ มีอารมณ์ซึมเศร้า ฯลฯ หรือจิตสั่งให้ปากพูดคำ พูดยุติเสียสติ พูดประชด ฯลฯ เหล่านี้เป็นอารมณ์และการสั่งงานของจิตของผู้มีสุขภาพจิตไม่ดี แต่หากเป็นไปในทางตรงกันข้ามแสดงว่าผู้นั้นมีสุขภาพจิตดี

(๓) สุขภาพทางวิญญาณ

คำว่า “วิญญาณ” ในที่นี้หมายถึง จิตหรือใจหรือจิตใจ หรือความรู้แจ้งของจิต ผู้ใดมีจิตเป็นทาสของความเศร้าหมอง หมายถึงกิเลสยังมีอำนาจเหนือใจ อุปสรรคปัญหาที่ทำให้กายใจเป็นทุกข์ย่อมเกิดขึ้น หากรู้ดังนี้แล้วสามารถใช้ใจกำจัดสิ่งเศร้าหมองอันได้แก่ กิเลส ตัณหา อุปาทาน โลภธรรม วัตรุ ฯลฯ ให้หมดไปจากใจได้ ใจจะมีความเป็นอิสระ ผู้มีใจเป็นเช่นนี้ คือผู้มีสุขภาพทางวิญญาณดี และหากผู้ใดสามารถกำจัดกิเลสที่แฝงตัวนอนเนื่องอยู่ในสันดานคืออนุสัยทั้งเจ็ดได้บางส่วน หรือสามารถกำจัดกิเลสที่ผูกมัดใจสัตว์ให้ต้องเวียนตาย-เวียนเกิดอยู่ในวัฏสงสาร คือสังโยชน์ทั้งสิบตัวได้บางส่วน ผู้นั้นมีสุขภาพทางวิญญาณดีกว่า และหากสามารถกำจัดอนุสัยและสังโยชน์ทุกตัวให้หมดสิ้นไปจากใจ ผู้นั้นมีสุขภาพทางวิญญาณดีที่สุด

๒๒ มหัศจรรย์แห่งจิต

ในทางตรงกันข้าม สุขภาพทางวิญญาณไม่ดี หมายถึงจิตที่ยังไม่เป็นอิสระจากผัสสะ เช่นเมื่อได้ยินคำนิทานแล้วจิตรับเอาคำนิทานเข้าปรุงแต่งเป็นอารมณ์ไม่ดี หรือตาเห็นสิ่งสวยงามที่ต้องจจริต เช่น เห็นเสื้อผ้ากระเป๋ากี้อแบรนด์เนมดั่ง แล้วเกิดตัณหา อยากซื้อหามาไว้เป็นของตัวเอง ต้องทำงานหาเงินให้เหนื่อยยาก เพื่อให้ได้เงินมากพอที่จะไปซื้อหามาเป็นของตัวเองหรือดูข่าวฟังข่าวจากสื่อต่างๆ ที่มีการโต้เถียง โต้แย้งแล้วเก็บเอาสิ่งกระทบเหล่านั้นเข้ามามีอำนาจเหนือใจ ทำให้เกิดอารมณ์ไม่ดี มีทุกข์ทางใจเกิดขึ้น ต่างๆ เหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ ความมีสุขภาพทางวิญญาณไม่ดี

๓.๔ ส่งผลกระทบวิถีการดำเนินชีวิตปัจจุบัน

(๑) วิถีชีวิตในปัจจุบัน ผู้ที่ยังนำพาชีวิตเวียนตาย-เวียนเกิด อยู่ในกามภพ คือยังมีจิตข้องอยู่กับกาม หากแรงกรรมคือโมหะ ถูกเก็บสั่งสมอยู่ในใจ จะนำพาจิตวิญญาณไปได้ร่างอยู่อาศัยในภพเดรัจฉาน ที่ยังต้องเสวยความทุกข์จากการมีจิตตื่นตระหนกหวาดระแวงภัยที่จะมาถึงตัว แต่มีสุขจากการเสพกามเพียงน้อยนิด มนุษย์ผู้มีศีล ๕ สถิตอยู่ในใจทุกขณะตื่น แต่ยังมีจิตเป็นทาสของการเสพกาม แรงกรรมที่สั่งสมอยู่ในจิตวิญญาณ จะผลักดันให้ไปได้ชีวิตอยู่ในภพภูมิที่เป็นมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่มีกามสุขและมิกามทุกข์ประจำภพพอๆ กัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปและนาม หากเป็นไปในทางที่เป็นอกุศล โอกาสที่แรงกรรมจะผลักดันชีวิตให้ไปสู่การเกิดในภพภูมิต่ำกว่าภพมนุษย์ หรือหากยังไม่ตาย แรงของอกุศลกรรมมีโอกาสผลักดันชีวิตไปสู่การสูญเสียดีริภาพ ถูกจองจำอยู่ในสถานที่คุมขังย้อมเป็นไปไม่ได้ หรือแรงอกุศลกรรมนำชีวิตไปสู่ความวิบัติชั่วคราวแล้วกรรมดีจะส่งผลให้ได้เสวยวิบากดี ดังเช่น ข้าราชการระดับสูง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสามจังหวัดภาคใต้ ถูกผู้ไม่หวังดีต่อบ้านเมือง วางระเบิดหมายสังหารชีวิต จนต้องรับอุบัติเหตุบาดเจ็บสาหัส แต่ด้วยกุศลกรรมเก่าตามมาทัน ส่งผลให้ตัวเองได้เข้ามาบวชเป็นพระสงฆ์อยู่ในพุทธศาสนา

หรือในอีกตัวอย่างหนึ่ง มีข้าราชการบันดาลโหดะ ฆ่าภรรยาตายจนตัวเองถูกศาลพิพากษาจำคุก เมื่อจำเป็นต้องนำชีวิตไปสู่

๒๖ มหัศจรรย์แห่งจิต

การสูญเสียอิสรภาพอยู่ในที่คุมขัง แต่ด้วยกุศโลภกรรมเก๋าส่งผลให้ได้ย้อยอนดูจิตตนเอง ได้เห็นความแตกต่างระหว่างจิตที่ถูกครอบงำด้วยกิเลส กับจิตที่เป็นอิสระจากสิ่งเศร้าหมอง ทำให้เข้าถึงดวงตาเห็นธรรมขณะถูกจองจำอยู่ในที่คุมขัง เมื่อพ้นโทษออกจากเรือนจำมาแล้วจึงได้บวชเป็นพระสงฆ์ในพุทธศาสนา ปฏิบัติธรรมจนจิตบรรลุนิพพานชั้นสูง นำพาชีวิตไปสู่ความมีอิสระเสรีเป็นอริยบุคคลให้คนได้กราบไหว้บูชา บางคนขณะเป็นมนุษย์มีหิริโอตตัตถะประพฤติดันอยู่ในศีลในทาน ตายแล้วแรงของกุศโลภกรรมผลักดันให้จิตวิญญาณไปได้ร่างใหม่ในสวรรค์เป็นที่อยู่อาศัย ยังเป็นสัตว์ที่ยังข้องอยู่กับกามแต่เป็นกามสุขที่ละเอียดประณีตเป็นทิพย์

ในทางตรงกันข้ามปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปและนามที่เป็นอกุศล เมื่อใดที่แรงของอกุศลกรรมแสดงผล สัตว์ผู้ทำกรรมไว้ก่อนจึงต้องเสวยอกุศลวิบาก ดังตัวอย่างการตายของผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยแอบซ่อนอยู่ในรถห้องเย็นที่ใช้ขนส่งสัตว์น้ำมีให้เน่าเสีย เมื่อกรรมไม่ดี (ปาณาติบาต) ให้ผล ผู้ทำกรรมจึงต้องได้รับผลนั้นในทางไม่ดี คือสูญเสียชีวิตก่อนวัยอันควร อยู่ในรถห้องเย็นนั้น หรือในอีกตัวอย่างหนึ่ง ที่มีวัยรุ่นชกชวนกันไปหาหมอ ให้ช่วยตัดอวัยวะที่พ่อแม่ให้มาทิ้งไป เหตุเป็นเพราะปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปและนามในอดีต ได้ประพฤติกามเมสุมิจนจารไว้ เมื่อกรรมไม่ดีให้ผลเป็นอกุศลวิบาก ผู้ทำกรรมจึงต้องรับผลแห่งกรรมนั้น

๓.๕ ส่งผลกระทบวิถีชีวิตในโลกหน้า

เรื่องเล่าในครั้งพุทธกาล ที่พระพุทธะเห็นผู้คนที่มิได้นับถือ พุทธศาสนาหลงอาบน้ำในแม่น้ำคงคาที่ไหลพาดผ่านแผ่นดิน ซึ่งใน ครั้งกระโน้นถูกเรียกว่าชมพูทวีป ด้วยหมู่ชนเหล่านั้นเชื่อว่าการได้ ลงอาบน้ำในแม่น้ำคงคา เป็นวิธีการที่สามารถชำระบาป ที่เกิดขึ้น จากการประพฤติกุศลกรรมของตนได้ วิธีการเช่นนี้เมื่อพิจารณา ด้วยเหตุและผลแล้ว ไม่สามารถลบล้างบาปที่บุคคลได้สร้างและ สัมผัสไว้ในจิตวิญญาณของตนได้ พระพุทธะจึงได้เสด็จจุดดงค์ไป ยังหมู่บ้านสาละ อันเป็นหมู่บ้านพราหมณ์ในชนบทของแคว้นโกศล พระพุทธะได้ตรัสกับหมู่พราหมณ์ที่มีความเชื่อว่า การลงอาบน้ำ ในแม่น้ำคงคาเป็นการชำระบาปได้

- พระพุทธะตรัสในความหมายที่ว่า กุศลกรรมบถ ๑๐ อันได้แก่
- เว้นจากการทำลายชีวิต ๑
- เว้นจากการถือเอาของที่เขามิได้ให้ ๑
- เว้นจากการประพฤติผิดในกาม ๑
- เว้นจากการพูดเท็จ ๑
- เว้นจากการพูดส่อเสียด ๑
- เว้นจากการพูดคำหยาบ ๑
- เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ ๑
- ไม่โลภคอยจ้องอยากได้ของเขา ๑

ไม่คิดร้ายเบียดเบียนเขา ๑
และเห็นถูกต้องตามธรรม ๑

เหล่านี้เป็นทางดำเนินของชีวิตไปสู่สวรรค์ และหาก
ประพาศตรงกันข้าม นั่นเป็นทางนำพาชีวิตไปสู่นรก ผู้บรรยาย
เคยไปบวชเป็นพระสงฆ์และเข้าปฏิบัติธรรม ด้วยมีต้นเหตุมาจาก
ความไม่เชื่อพุทธวจนะ เพราะความจริง (เหตุผล) ทางวิทยาศาสตร์
ไม่สามารถพิสูจน์ความจริงในพุทธวจนะได้ เพียงแค่สามสิบวันที่
ปฏิบัติธรรมและเข้าถึงพระธรรมของพระพุทธะได้ จึงลิโรราบว่า
พุทธวจนะเป็นความจริงแท้ที่ไม่เนื่องด้วยกาลเวลา และจะเข้าถึง
ความจริงของพระพุทธะได้ต้องพัฒนาจิตตนเอง จนเกิดปัญญา
เห็นแจ้งได้เมื่อใดแล้ว ความจริงขั้นสูงสุดที่อยู่เหนือความจริงใน
ทางวิทยาศาสตร์จึงจะพิสูจน์ได้ บัดนี้ได้พิสูจน์พุทธวจนะมานาน
กว่าสามสิบปีแล้ว ยังหาข้อผิดพลาดในพุทธวจนะมิได้ ซึ่งใครผู้ใด
ประสงค์จะพิสูจน์หรือมีประสบการณ์ตรงด้วยตัวเอง ย่อมเกิด
ศรัทธาที่ไม่คลอนแคลน

ดังตัวอย่างชายคนหนึ่งซึ่งเป็นลูกน้องของผู้บรรยายในขณะ
ยังรับราชการอยู่ ได้รู้ว่าแอลกอฮอลล์มีคุณสมบัติดูดนํ้า ลูกน้องผู้
นี้ชอบดื่มสุราอยู่เป็นประจำ จึงได้กล่าวเตือนเขาว่า ดื่มสุราบ่อยๆ จะ
ทำให้สมองเสื่อม ด้วยสารแอลกอฮอลล์ไปดูดนํ้าออกจากเซลล์สมอง

และดูดูน้ำออกจากเซลล์ตับ ทำให้ตับแข็ง ตับจะทำงานกำจัดสารพิษ
ออกจากร่างกายไม่ได้ จะทำให้ร่างกายเจ็บป่วย พุดปรามอย่างไร
เขาก็ไม่เชื่อ จนกระทั่งก่อนถึงวาระเกษียณอายุราชการ เขาได้ทำ
เรื่องขอลาออกจากราชการล่วงหน้าหนึ่งปี ในฐานะที่เป็นผู้ชายเมื่อ
ลาออกจากราชการไปอยู่กับบ้านไม่มีงานทำ ชีวิตจึงเกิดความ
หงุดหงิดเมื่อหน่ายซึ่งเขาแก้ปัญหาเช่นนี้ด้วยการดื่มสุราเข้าและเย็น
ทำให้ปัญหาของเขาบรรเทาลงได้ชั่วคราว จนกระทั่งวันหนึ่ง เมื่อ
ฤดูกาลเข้าพรรษาเวียนใกล้มาถึง เขาได้พูดกับภรรยาว่า *เข้าพรรษา
ปีนี้เขาจะหยุดดื่มสุรานานสามเดือน* ภรรยาได้พูดตอบกลับ สามีว่า
*หยุดดื่มได้จะดี จะทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และแล้วอีกห้า
วันก่อนถึงวันเข้าพรรษา เขามีสัจจะงดดื่มสุราทันที* ผลปรากฏ
ว่าเขามีตัวรุ่งขึ้น เมื่อตื่นนอนขึ้นมา มีอาการมือเกร็งและดวงตา
เหลือกค้าง เมื่อลูกสาวเห็นดังนั้น จึงรีบนำเขาไปส่งยังโรงพยาบาล
ของรัฐและได้เข้าเป็นผู้ป่วยใน พักอยู่ในห้องไอซียู ความดัน
โลหิตต่ำมาก เหมือนกับอาการที่เกิดขึ้นกับคนใกล้ตาย ผลปรากฏ
ว่าเขาได้ตายไปนาน ๔ วันกับ ๔ คืน จึงฟื้นขึ้นมา ด้วยบ่นหิวน้ำ
จึงขอน้ำดื่ม แต่พยาบาลผู้เฝ้าไข้ให้ได้เพียงเอาน้ำเตาะที่ริมฝีปาก
เมื่อรักษาอาการจนกระทั่งดีขึ้นดีแล้ว ญาติจึงนำกลับไปพักผ่อน
ต่อที่บ้าน เขาได้เปลี่ยนพฤติกรรมเป็นคนใหม่ คือเลิกดื่มสุราและ
เข้าวัดทำบุญอยู่เสมอ

๓๐ มหัศจรรย์แห่งจิต

เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะในห้วงเวลาที่เขาได้ตายไป เขาได้ไป
เห็นภาพอันเป็นที่เกิดของสัตว์ในอบายภูมิ ที่เคยทำกรรมไม่ดีดังที่
เขาได้ประพฤติก่อนตายแล้วสิ้น เขาจึงไม่ปรารถนาให้ชีวิตหน้า
ของเขา ต้องไปเสวยอกุศลวิบาก ดังที่เขาได้ประสพมาด้วยตัวเอง

๔. กฎแห่งกรรม

คำว่า “กฎ” โดยทั่วไปหมายถึงข้อกำหนด หรือข้อบัญญัติ คำว่า “กรรม” หมายถึงการกระทำ กฎแห่งกรรมเป็นกฎแห่งการกระทำ เป็นกฎที่เป็นไปตามธรรมชาติโลกว่าเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นแล้ว ย่อมมีผลตามมา หรือคือกฎแห่งเหตุและผลนั่นเอง พุทธศาสนาเป็นศาสนาของผู้รู้ ผู้รู้รู้ว่า ไม่มีปรากฏการณ์ใดเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ทุกปรากฏการณ์ย่อมมีเหตุที่ทำให้เกิด เพียงแต่ว่า ปรากฏการณ์ (ผล) ที่เกิดตามมา จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับชนิดของกรรม (เหตุ) ที่ทำ ซึ่งมีทั้งกรรมดีและกรรมไม่ดี พอจะแยกชนิดของการกระทำได้ดังนี้

๔.๑ การกระทำที่ให้ผลตามกาลเวลา เช่น ให้ผลที่สามารถสัมผัสได้ในห้วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ในภาพปัจจุบัน ดังตัวอย่างคนที่เว้นจากการดื่มสุรา จะมีสติสัมปชัญญะ ซึ่งตรงกันข้ามกับคนที่ดื่มสุราทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ การกระทำดีที่ให้ผลในภพถัดไป เห็นได้จากตัวอย่างของ สิริมาโสภณแห่งแคว้นมคธ เลิกอาชีพขายบริการแล้วหันมาประพฤติตนด้วยการให้ทานรักษาศีลปฏิบัติธรรม จนจิตบรรลุนิยผลขั้นต้นเป็นสิริมาโสดาบัน ตายแล้วไปเกิด

๓๔ มหัศจรรย์แห่งจิต

เป็นเทพนารีโสดาบัน อยู่ในสวรรค์ชั้นปรนิมมิตวสวตี ตรงข้ามกับ
โตเทยยพราหมณ์ มีจิตหลงเป็นทาสของมนุษย์สมบัติ ตายแล้วไป
เกิดเป็นลูกสุนัข ฝ้าสมบัติเก่าของตัวเองที่ฝังอยู่ในบ้านลูกชาย การ
กระทำดีที่ให้ผลในภพถัดๆ ไป เช่นอดีตของพากุละ เคยถวาย
อาหารและยารักษาโรคแก่พระพุทธเจ้าและสาวกไว้ในอดีตอันยาว
ไกล ผลปรากฏว่าได้มาเกิดเป็นมนุษย์ที่ไม่มีอาพาธใดๆ อยู่ใน
ครั้งพุทธกาลของพระสมณโคดม ตรงกันข้ามกับอดีตของนาง
ชุชชุตตราเกิดมาเป็นสาวใช้ของพระนางสามาวดีมเหสีของพระเจ้า
อุเทน เหตุเป็นเพราะอดีตเคยใช้ภิกษุณีอรหันต์หยิบตะกั่วเครื่อง
ประดับส่งให้ตัว

และสุดท้ายการกระทำที่ยกเลิกให้ผล ดังตัวอย่างของพระ
องคูลีมาลอรหันต์ดับรูปดับนาม (อนุปาติเสสนิพพาน) เข้าสู่นิพพาน
ไม่ต้องกลับมาเวียนตาย-เวียนเกิดในวัฏสงสารอีก กรรมที่เหลือ
ทั้งหมดเป็นอันยกเลิกให้ผล

๔.๒ การกระทำที่ให้ผลตามหน้าที่ เช่น การกระทำที่มีผลส่ง
ให้ไปเกิดดี ดังตัวอย่างของหญิงชรายากจน ขาดแคลนอาหารจึง
เอาน้ำผักดองใส่บาตรถวายพระมหากัสสปะ หลังออกจากนิโรธ
สมบัติในวันที่เจ็ด ผลปรากฏว่า ด้วยอานิสงส์ของการให้ทาน

ด้วยน้ำผักคอง กับสงฆ์ที่ออกจากนิโรธสมบัติใหม่ๆ เมื่ออายุชั้ย
ของนางเวียนบรรจบต้องทิ้งชั้นร์ลาโลก แรงของการกระทำดีได้
ผลักดันจิตวิญญาณของหญิงชรา ไปเกิดเป็นเทพนารีอยู่ในสวรรค์
ชั้นนิมมานนรดี ตรงข้ามกับการกระทำไม่ดี ของอดีตนางกีส่า
โคตมีเคยประพฤติผิดศีลข้อกามสมุจฉาจาร แรงกรรมไม่ดีได้
ผลักดันตัวเองให้ไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในนรกยาวนาน การกระทำที่
ให้ผลสนับสนุน ดังตัวอย่างของคนเลี้ยงวัวยากจนที่จังหวัดลำปาง
กรรมที่เกิดจากการให้ทรัพย์เป็นทานในอดีต ส่งผลให้ถูกลอตเตอรี่
รางวัลที่หนึ่ง เปลี่ยนวิถีชีวิตจากความยากจนมาเป็นความร่ำรวย
มีทรัพย์

ในทางตรงข้าม คนที่เคยร่ำรวยด้วยการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ส่ง
ขายต่างประเทศ เมื่อกรรมที่เกิดจากการกระทำทุจริตข้อปาณาติบาต
ให้ผล จึงซ้ำเติมชีวิตที่เคยมั่งมีทรัพย์ให้เป็นคนยากจนด้วยถูก
ศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย การกระทำที่ช่วยเหลือให้กรรมนำ
เกิดแปรเปลี่ยนไปในทางที่ดี ดังตัวอย่างของเด็กชายที่เกิดมาลิ้น
หัวใจรั้วมีอาการผอมแห้ง แรงน้อย เหนื่อยหอบง่าย ไม่สามารถ
ทำงานหนักได้ อยู่ต่อมาเมื่อแรงกรรมค้ำจุนให้ผล เขาจึงได้รับ
การช่วยเหลือให้เข้าเป็นคนไข้ในพระบรมราชานุเคราะห์ ได้เข้ารับ
การผ่าตัดเปลี่ยนลิ้นหัวใจให้ใหม่ ส่งผลให้กลับมาเป็นผู้มีร่างกาย

๓๖ มหัศจรรย์แห่งจิต

สมบุรณ์แข็งแรง ทำงานหนักได้เหมือนคนปกติ จึงคิดตอบแทน
พระคุณเท่าที่เขาสามารถทำได้ ด้วยการตั้งสัตย์ปฏิญาณไว้ว่า จะ
ประพடுத்தตนเป็นคนดีของแผ่นดินตราบสิ้นชีวิต

สุดท้าย ได้แก่การกระทำที่ตัดรอนวิบากของกรรมปัจจุบัน
ให้ขาดไป ดังตัวอย่างของพาทิยะฆราวาสอรหันต์ กำลังเดินทาง
บาตรและจีวรมาครองเพศเป็นนักบวชในพุทธศาสนาอยู่ในกรุง
สาวัตถี แต่ด้วยกรรมตัดรอนที่อดีตเคยฆ่าหญิงโสเภณีจนตาย
เพื่อเอาเงินที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้บริการทางเพศกลับคืนมา ผลปรากฏ
ว่าในชาติที่เกิดมาพบพระพุทโศดม หญิงโสเภณีนั้นได้ไปเกิด
เป็นยักษ์อยู่ในสวรรค์ เมื่อโคจรมาพบกับพาทิยะที่กรุงสาวัตถี
ยักษ์ก็ได้เข้าสิงสถิตในร่างของแม่วัว ตรงเข้าขวิดพาทิยะตาย
ทันทีโดยยังมีทันได้บวชเป็นพระสงฆ์อยู่ในพุทธศาสนา

๔.๓ การกระทำที่ให้ผลตามลำดับความแรงของกรรม ยก
ตัวอย่างกรรมหนักที่ดีและให้ผลก่อน เช่น ผู้ที่ปฏิบัติสมถภาวนา
จนจิตบรรลุมานสมาบัติได้ สามารถระงับนิวรณ์ทั้งห้าได้ (กามฉันทะ
พยาบาท ถีนมิทธะ อุทธัจจกุกกุจจะ วิจิกิฉา) ส่วนกรรมหนักที่
ไม่ดีและซึ่งให้ผลก่อนเช่น พระเจ้าสุปปพุทธะแห่งกรุงเวททะ ตั้ง
โต๊ะเสวยนำจันท์ ขวางทางเดินบิณฑบาตของพระพุททะและสาวก

ผลปรากฏว่าถูกรรณีสลบลงไปเกิดเป็นลัทธิอยู่ในอเวจีนรกในวันที่
เจ็ดของการทำกรรมหนักที่ไม่ดี

หากบุคคลมิได้ทำกรรมหนักที่ไม่ดีใดๆ ไว้ การกระทำที่ทำ
อยู่บ่อยๆ ให้ผลรองลงมา ดังตัวอย่างของหญิงชาวบ้านที่จังหวัด
แม่ฮ่องสอนประกอบอาชีพไม่ดี ด้วยการซื้อไก่เป็นจากชาวบ้าน
เอามาเชือดคอกให้ตายด้วยมีด ลวกน้ำ ถอนขน ฯลฯ แล้วนำไป
ขายเป็นไก่สดในตลาด เมื่อกรรมที่ทำบ่อยๆ ให้ผล จึงปรากฏว่า
นางถูกสามีคนที่สามใช้มีดที่ตนเองเคยใช้เชือดคอกไก่ปาดคอจน
เส้นเลือดใหญ่ขาดและตายทันที

หากไม่มีกรรมหนักและกรรมที่ทำบ่อยๆ ให้ผล กรรมที่ทำ
ใกล้ตายจะส่งผลให้ตัวเองได้รับวิบากนั้นได้ ดังตัวอย่างที่เกิดขึ้น
ในปลายพุทธกาลของพระพุทธกัสสปะ มีพระรูดงค์ห้าองค์ (อดีต
ของปุกกุสาติ สกียปริพาชก กุมารกัสสปะ ทัฬพะมัลลบุตร พาหิยะ)
ขึ้นไปบำเพ็ญกรรมฐานอยู่บนยอดเขาสูง โดยไม่มีน้ำดื่มไม่มีอาหาร
ให้ขบฉัน ผลปรากฏว่ากรรมดีใกล้ตาย ส่งผลให้สหธรรมิกทั้งห้า
ไปเกิดเป็นเทพบุตรอยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

๓๘ มหัทศจรรย์แห่งจิต

และสุดท้ายการกระทำที่ลึกแต่ว่าทำ กระทำด้วยมีเจตนาอ่อน
กระทำด้วยความจำใจ เช่น หัวหน้าแจกซองเรียไรให้ลูกน้องทำบุญ
แต่ลูกน้องจำเป็นต้องนำเงินใส่ซองให้หัวหน้าโดยไม่เต็มใจ การ
กระทำอย่างนี้ให้ผลอ่อน ให้ผลต่อเมื่อไม่มีกรรมอื่นใดให้ผล

๕. ความมหัศจรรย์แห่งจิต

คำว่า “มหัศจรรย์” หมายถึงแปลกประหลาดมาก

๕.๑ จิตเป็นพลังงานที่สามารถรู้เห็นเข้าใจได้อย่างมหัศจรรย์ จิตที่ตั้งมั่นเป็นสมาธิส่งผลให้คลื่นสมองเปลี่ยนความถี่ได้ จากความถี่ช่วงคลื่นยาวมาเป็นความถี่ช่วงคลื่นที่สั้นกว่า ผลจากการเปลี่ยนคลื่นความถี่ของสมอง ทำให้สาร dopamine ในเลือดเพิ่มขึ้น ส่งผลให้สมองสามารถจดจำข้อมูลได้มากขึ้น จิตที่ตั้งมั่นเป็นสมาธิระดับจวนแน่วแน่ (อุปปจารสมาธิ) ยังเป็นฐานนำสู่การเกิดปัญญาสูงสุด ที่สามารถรู้เห็นเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงแท้ และอยู่เหนือกาลเวลา ซึ่งหมายความว่า เกิดปัญญาสูงสุดเห็นเหตุผลถูกต้องตามเป็นจริง แม้กาลเวลาผ่านไปยาวนานเพียงไร ความจริงจะยังคงเป็นความจริงอยู่ตลอดไป ไม่ล้าสมัยเหมือนกับความจริงที่นักวิทยาศาสตร์เข้าใจ

๕.๒ จิตทำให้ความเจ็บป่วยหายได้ ดังตัวอย่างของการเกิดโรคกระเพาะ ผู้ที่พัฒนาจิตจนเข้าถึงปัญญาเห็นแจ้งได้ สามารถเห็นการปรุงอารมณ์วิตกกังวลของจิตเป็นต้นเหตุของการเกิดโรคกระเพาะ เมื่อจิตพิจารณาอารมณ์ดังกล่าวว่ามีความไม่เที่ยง (อนิจจตา) อารมณ์เป็นสิ่งที่คงทนอยู่ไม่ได้ ด้วยเหตุที่ถูกบีบคั้นจากการ

๘๑ มหัศจรรย์แห่งจิต

เกิดและการดับ (ทุกขตา) และในที่สุดเห็นอารมณ์เป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน (อนัตตตา) เมื่อจิตรู้เห็นเข้าใจได้ถูกต้องเช่นนี้แล้ว จิตจะไม่ยึดเอาอารมณ์วิตกกังวลมาเป็นของตัว จิตจะปล่อยวางอารมณ์จิตเป็นอิสระจากอารมณ์ และว่างเข้าสู่ความเป็นอุเบกขารมณ์ เมื่ออารมณ์ที่เป็นต้นเหตุของการทำให้เกิดโรคกระเพาะดับไป ผลคือโรคกระเพาะยอมดับไปด้วย ไม่มีโรคกระเพาะเกิดขึ้นกับบุคคลที่เห็นถูกต้องตามเป็นจริงเช่นนี้ได้อีกต่อไป

เช่นเดียวกับชาวอเมริกันที่มาบวชเป็นพระสงฆ์ไทย หายจากโรคเนื้องอกในสมองได้ด้วยเหตุที่ได้พัฒนาจิตให้มีความตั้งมั่นเป็นสมาธิ อารมณ์เครียดอารมณ์ติดลบหมดไป ระบบสรีระของร่างกายทำงานกำจัดสิ่งแปลกปลอมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้อง ก้อนเนื้องอกในสมองจึงค่อยๆ ถูกกำจัด ทำให้ขนาดเล็กลงทีละน้อย จนในที่สุดถูกกำจัดได้อย่างหมดสิ้น ไม่มีก้อนเนื้องอกให้เห็นอีกต่อไป นอกจากนี้ผู้บรรยายเคยไปสนทนาธรรมกับพระสงฆ์ผู้ทรงอภิญญาองค์หนึ่งซึ่งดำรงชีวิตเป็นพระป่าพระถ้ำในการสนทนาในครั้งนั้น มีอยู่เรื่องหนึ่งผู้บรรยายได้เรียนถามท่านว่า “ปฏิบัติธรรมอยู่แต่ในป่าในถ้ำโดยไม่เข้าเมืองเลย ท่านเคยเป็นไข้ป่า (มาเลเรีย) ไหม? หากเป็นท่านฉันยาอะไร? จึงได้หายจากอาพาธนั้น” ท่านตอบว่า “เคยเป็นมา ๓-๔ ครั้งแล้วและหายได้ด้วยธรรมโอสธ” ผู้บรรยายฟังแล้วไม่เข้าใจ จึงได้ขอความเมตตา

ให้ท่านขยายความ คำว่า “ธรรมโอสถ” ท่านบอกว่า เมื่อตอนที่ร่างกายมีไข้ขึ้นสูง ท่านเข้านิโรธสมาบัตินานสามวัน เมื่อครบห้วงเวลาที่ได้อธิษฐานไว้แล้ว จิตได้ถอนออกจากนิโรธสมาบัติมาอยู่ในภาวะปกติ ผลปรากฏว่าอาการเจ็บป่วยจากไข้ป่าหายไปเป็นปกติทั้งไม่มีอาการไข้หลงเหลืออยู่อีกเลย และไม่มีอาการอ่อนเพลียใดๆ ปรากฏให้เห็น

และสุดท้ายเคยมีสองสามีภรรยาขับรถยนต์จากทางจังหวัดในภาคกลาง ขึ้นไปสนทนาและถามปัญหาจากผู้บรรยายซึ่งอยู่ทางภาคเหนือ ในห้วงแห่งการสนทนานั้น มีอยู่เรื่องหนึ่งเขาได้ถามผู้บรรยายว่า เขาทั้งสองแต่งงานอยู่กินเป็นสามีภรรยากันมานานหลายปี แต่ยังไม่มียุวกจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร? ซึ่งเขาทั้งสองเคยได้ปรึกษากันแล้ว แต่ยังไม่แก้ปัญหานี้ไม่ได้ จึงขับรถไปพบผู้บรรยายที่เชียงใหม่ การไม่มีลูกจัดเป็นอาพาธชนิดหนึ่ง ที่มีต้นเหตุเกิดมาจากการกระทำที่เบียดเบียนไว้แต่อดีตหรือการเบียดเบียนที่ทำอยู่ในปัจจุบัน สามีภรรยาคุณี้ทำกรรมเบียดเบียนตนเองในชาติปัจจุบัน คือสามีเป็นสมุห์บัญชีของธนาคารแห่งหนึ่ง ส่วนภรรยาเป็นพนักงานรับฝากและเบิกจ่ายเงินอยู่หน้าเคาน์เตอร์ของธนาคารเดียวกัน ทั้งสองคนเบียดเบียนตัวเอง ด้วยการเอาจิตไปรองรับความเป็นทาสของตัวเลขในธนาคาร คือตัวเลขของธนาคารมีอำนาจครองใจเขาทั้งสอง เมื่อกลับถึงบ้านตัวเลขจากธนาคารยัง

๔๔ มหัศจรรย์แห่งจิต

ตามมาที่บ้าน ตามไปที่โต๊ะอาหาร ตามไปที่เตียงนอน ทำให้จิตมีอารมณ์เครียดอยู่ตลอดเวลา ฮอร์โมนที่เรียกว่า Gonadotrophic Releasing Hormone (GnRH) หลังออกมาน้อย คนที่มีอารมณ์เครียด ปริมาณ GnRH มีไม่มากพอที่จะกระตุ้นไข่ (egg) ตกเข้าสู่ปีกมดลูก สเปิร์มจึงไม่มีโอกาสได้ผสมกับไข่ การเกิดลูกจึงไม่เกิดขึ้น จึงได้แนะนำเขาทั้งสองว่าเรื่องนี้จะสำเร็จได้ต่อเมื่อคุณทั้งสองสามารถวางตัวเลขไว้ที่ธนาคาร ไม่ให้ตัวเลขตามมาที่บ้านโอกาสมีลูกจะเป็นไปได้

๕.๓ จิตยึดอายุให้ยืนยาวได้ ยกตัวอย่างของหญิงชราที่เป็น

มะเร็งระยะสุดท้าย หมอจากโรงพยาบาลของรัฐ พุดกับญาติของผู้ป่วยว่า จากสถิติผู้เป็นมะเร็งระยะสุดท้าย จะมีอายุอยู่ยืนยาวได้อีกไม่เกินห้าเดือน ผู้เป็นญาติหวังจะช่วยผู้ป่วย จึงได้นำหญิงชราที่เป็นมะเร็งนี้ไปกราบหลวงปู่ดวงดี แห่งวัดท่าจำปี อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอความเมตตาจากหลวงปู่ฯ ขอให้ช่วยสอนกรรมฐานให้ ด้วยญาติรู้ว่าหากไม่พัฒนาจิตจนมีบุญคุ้มใจแล้ว ตายแล้วจิตมีโอกาสโคจรไปได้ร่างของสัตว์ในอบายภูมิเป็นที่อยู่อาศัยด้วยเหตุเคยประกอบอกุศลกรรมปาณาติบาตไว้มากในสมัยที่ยังทำอาชีพอยู่กับไร่นา

หลวงปู่ฯ เมตตาสอนวิธีการพัฒนาจิตให้นำไปปฏิบัติด้วยตนเองว่า เมื่อลมหายใจเข้าสู่ร่างกายให้กำหนดว่า “พุท” เมื่อลม

ออกจากร่างกายให้กำหนดว่า “โธ” กำหนดอย่างนี้เรื่อยไปนาน
หนึ่งเดือน พอเข้าเดือนที่สอง ลมหายใจเข้าให้กำหนดว่า “ธัม”
ลมหายใจออกให้กำหนดว่า “โม” กำหนดอย่างนี้เรื่อยไปนานหนึ่ง
เดือน พอเข้าเดือนที่สามลมหายใจเข้าให้กำหนดว่า “สัง” ลม
หายใจออกให้กำหนดว่า “โฆ” กำหนดอย่างนี้เรื่อยไปนานหนึ่งเดือน
พอเข้าเดือนที่สี่เป็นต้นไปให้เวียนมากำหนด “พุทโธ” “ธัมโม”
“สังโฆ” ตามลำดับไปเรื่อยๆ กำหนดทุกครั้งที่นั่งได้ กำหนดทุก
ครั้งที่ว่าจากการทำงาน หลังจากได้รับคำสอนจากหลวงปู่ฯ แล้ว
ญาติได้นำผู้ป่วยไปอยู่วัดนุ่งขาวห่มขาว และเข้าร่วมสวดมนต์กับ
หมู่สงฆ์ทุกครั้งที่ทำวัตรเช้าทำวัตรเย็น ผลปรากฏว่าหญิงชรา
ปฏิบัติตามคำสอนของหลวงปู่ฯ อย่างเคร่งครัด จึงกำหนดได้นาน
ถึง ๖๐ เดือน นั้นหมายความว่า “พุทโธ” “ธัมโม” “สังโฆ” สามารถ
ยึดอายุให้ยืนยาวออกไปได้อีกนานถึงสิบสองเท่า จากสถิติของ
เวลาเดิมที่แพทย์แผนปัจจุบันได้บอกไว้

๕.๔ จิตทำให้ผ่านพ้นจากภัยได้ คำว่า “ภัย” หมายถึงสิ่งที่
น่ากลัว สิ่งที่เป็นอันตราย จิตที่ได้รับการพัฒนาดีแล้ว เช่น จิตที่
มีศีล จิตที่มีสติ จิตที่มีเมตตา ฯลฯ เป็นพื้นฐานของใจ เมื่อพบ
เจอสัตว์ร้าย พบเจอคนดุร้าย พบเจอมนุษย์ที่เป็นมิฉฉาปฏิภูมิ ผู้มี
ศีลจะไม่หวั่นไหวต่อสิ่งเลวร้ายที่พบเห็น ผู้มีสติระลึกได้ทันสิ่งที่
เข้ากระทบจิต และผู้มีเมตตา จะแผ่เมตตาให้กับสิ่งมีชีวิตที่พบเจอ

๔๖ มหัศจรรย์แห่งจิต

ด้วยการกล่าวคำว่า “จงเป็นสุขเถิด” แล้วต่อด้วยการอธิษฐานจิตว่า “ไม่มีเวรต่อกัน” ด้วยคุณธรรมทั้งสามนี้จะเป็นเกราะป้องกันภัยให้กับชีวิตได้ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของพระพุทธะที่ถูกช้างนาฟ้าศิริวิ่งเข้ามาหาหมายจะใช้งาแทง พระพุทธองค์มีคุณธรรมทั้งสามอย่างเป็นพื้นฐานของใจอยู่เป็นปกติ จึงได้แผ่เมตตาให้กับช้างนาฟ้าศิริ ส่งผลทำให้ช้างกับมนุษย์ไม่มีเวรต่อกัน เช่นเดียวกันคนในยุคปัจจุบัน หลวงปู่ขาวและสหธรรมิกเดินธุดงค์ไปพบช้าง ยืนขวางทางเดินอยู่ในป่าใหญ่ และด้วยคุณธรรมทั้งสามที่หลวงปู่ขาวมีอยู่เป็นพื้นของใจ ช้างหลีกทางให้ เวรคือการปองร้ายกันระหว่างช้างกับมนุษย์จึงมิได้เกิดขึ้น

๕.๕ จิตทำให้ชะตาชีวิตเปลี่ยน คำว่า “ชะตา” หมายถึง ลักษณะลำแดงเหตุดีเหตุร้าย ชะตากรรมหมายถึง โชคดี โชคร้าย ของชีวิต ห้วงเวลาที่เด็กเกิดหรือคลอดพ้นจากครรภ์ของมารดา เรียกว่า เวลาตกฟากซึ่งมีผลต่อลักษณะลำแดงเหตุดีเหตุไม่ดีของชีวิตได้ ดังตัวอย่างของเหลียวฝาน ที่มีความเชื่อว่า ชีวิตมิได้ขึ้นอยู่กับ ลีขิตของฟ้าดินเพียงอย่างเดียว แต่เชื่อว่าการกระทำของมนุษย์มีส่วนอย่างมาก ในการกำหนดเหตุดีเหตุร้ายให้กับชีวิตของตนเอง ผู้เฒ่าข่ง (ซินแส) ได้พยากรณ์ชีวิตของเหลียวฝานไว้สามเรื่อง คือ จะสอบผ่านทั้งสามชั้น แต่ละการสอบผ่านจะได้ลำดับที่เท่าไรบอกไว้ชัดเจน เรื่องที่สองจะได้เป็นขุนนาง และเรื่องที่สามจะตายเมื่ออายุได้ ๕๓ ปี บอกวันเวลาตายไว้พร้อมสรรพ ผลปรากฏว่าการเรียนได้สอบผ่านทั้งสามชั้นจริง แต่ละชั้นของการสอบผ่าน ได้ลำดับที่ตรงตามที่พ่อเฒ่าข่งพยากรณ์ไว้จริง ต่อมาได้เป็นขุนนาง (นายอำเภอ) ถูกตรงตามคำพยากรณ์ เหลียวฝานจึงเห็นว่าชีวิตเป็นตามฟ้าดินลิขิตจริง

ต่อมาได้พบพระเถระแห่งวัดซีเสี่ยซาน ได้สนทนาและเล่าเรื่อง คำพยากรณ์ของพ่อเฒ่าข่งให้พระเถระฟัง พระเถระพูดว่านักปราชญ์เมิ่งจือกล่าวไว้ว่า “ปรารถนาสิ่งไรต้องได้สิ่งนั้น” เหลียวฝานเกรงว่าคำพยากรณ์ของพ่อเฒ่าข่งในเรื่องที่สามจะเป็นจริง จึงลงมือปฏิบัติธรรมจนกระทั่งมีคุณธรรมสั่งสมอยู่ในจิตวิญญาณของตัวเอง ในที่สุดคำพยากรณ์ของพ่อเฒ่าข่งไม่เป็นจริงตามที่พยากรณ์ไว้ว่า

เหลียวผ่านจะตายเมื่ออายุได้ ๕๓ ปี เหลียวผ่านได้ปฏิบัติธรรมไปเรื่อยๆ และได้ตายลงเมื่อมีอายุผ่านพ้นจากคำพยากรณ์ของพ่อ เฉ่างงไปอีกยี่สิบเอ็ดปี นั่นคือ เหลียวผ่านได้ตายลงเมื่อมีอายุได้ ๗๔ ปี

๕.๖ จิตเลือกเกิดได้ ในครั้งที่พระพุทธะยังมีพระชนม์ชีพอยู่ ท่านได้เสด็จไปยังหมู่บ้านสาละ อันเป็นหมู่บ้านพราหมณ์ที่อยู่ใตชนบทของแคว้นโกศล พระพุทธะได้ตรัสกับหมู่พราหมณ์ว่ากุศลกรรมบถ ๑๐ ผู้ใดประพฤติได้แล้ว นั่นคือทางดำเนินไปสู่สวรรค์ หากผู้ใดประพฤติอกุศลกรรมบถ ๑๐ นั่นคือหนทางดำเนินไปสู่นรก พุทธวจนะเป็นหนึ่งในไม่มีสองและเป็นจริงตลอดไปไม่เนื่องด้วยกาลเวลา ในฐานะที่ผู้บรรยายไม่เชื่อในคำสอนของพุทธศาสนาจึงได้ไปพิสูจน์ลัจธรรมของพระพุทธะ เมื่อพัฒนาจิตจนเข้าถึงปัญญา เห็นแจ้งได้แล้ว จึงเห็นว่าพุทธวจนะเป็นวาจาที่เป็นจริงแท้ แม้กาลเวลาจะผ่านมาถึงปัจจุบัน ความจริงที่ทรงตรัสไว้ยังคงเป็นความจริงอยู่ และยังคงเป็นจริงต่อไปโดยไม่ขึ้นกับกาลเวลา เมื่อใดมีเหตุเกิดขึ้นแล้วย่อมมีผลเกิดตามมาแน่นอน พุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งการรู้จริงแท้ ผู้รู้ในพุทธศาสนาจึงไม่มีคำว่า “บังเอิญ” “อาจจะ” หรือ “ความน่าจะเป็น” ผู้ใดพัฒนาจิตให้มีศีล ๕ ลิง สติอยู่กับใจได้อย่างเป็นปกติ นั่นคือเหตุที่จะทำให้จิตวิญญาน ทิ้งร่างกายแล้วจะต้องไปเกิดเป็นมนุษย์ซ้ำอีก เป็นผลที่เกิดตามมา

ผู้ใดประพาศิตนให้เป็นผู้มีหิริโหดตบปะ หรือมีใจมุ่งอยู่กับศีลมุ่ง
 อยู่แต่การให้ทาน ตายแล้วจะไปเกิดเป็นเทวดาอยู่ในสวรรค์ ผู้ใด
 พัฒนาจิตจนเข้าถึงความตั้งมั่นเป็นฌานได้ ตายแล้วจิตวิญญาณ
 จะโคจรไปเกิดอยู่ในพรหมโลก ตรงกันข้ามผู้ใดมีจิตเป็นทาสของ
 ความโลภ ความโกรธ ความหลง ทุกีล ไร้ธรรม ฯลฯ ตายแล้วจะ
 ไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในอบายภูมิ ฉะนั้นท่านสามารถเลือกสร้างเหตุ
 ให้ถูกตรง ตามที่ตนปรารถนานำพาชีวิตไปสู่โลกหน้าได้แน่นอน

๕.๗ จิตแสดงปาฏิหาริย์ได้ คำว่าปาฏิหาริย์ หมายถึง การ
 กระทำให้บังเกิดผลเป็นอัศจรรย์ จิตที่พัฒนาแล้ว สามารถทำงาน
 ได้เป็นที่น่าอัศจรรย์ ความอัศจรรย์ในพุทธศาสนาได้แก่การมีอริย
 บุคคล (พระโสดาบัน พระสกทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์)
 ซึ่งในศาสนาอื่นไม่มี และคำว่าปาฏิหาริย์ในพุทธศาสนามีอยู่สาม
 อย่างคือ

(๑) **อิทธิปาฏิหาริย์** หมายถึง จิตที่พัฒนาแล้วสามารถแสดง
 ฤทธิ์ได้ ดังตัวอย่างของพระปิณฑโกลการทวาชะ ได้แสดงอิทธิ
 ปาฏิหาริย์ ด้วยการเหาะขึ้นไปปลดเอาบาตรไม้จันทน์แดงที่ผูกอยู่
 บนยอดไม้ของบ้านเศรษฐีลงมาสู่พื้นดิน พระอานนท์แสดงอิทธิ
 ปาฏิหาริย์ ด้วยการนิพพานกลางอากาศ พระราหุลขึ้นไปนิพพาน
 บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ฯลฯ

๕๑ มหัศจรรย์แห่งจิต

(๒) อาเทศนาปาฏิหาริย์ หมายถึง จิตที่พัฒนาแล้ว สามารถรอบรู้กระบวนการของจิต อ่านความคิดและรู้อุปนิสัยของผู้อื่นได้ ดังตัวอย่างที่พระพุทธะเสด็จไปพรหมโลก ได้เล่าเรื่องชีวิตหนหลังของท้าวพกาพรหมให้เจ้าตัวฟัง หรือตอนที่พระพุทธะทอดพระเนตรเห็น อุปติสสะ และโกณฑิยะ กำลังเดินเข้ามาหาพระองค์ จึงได้ตรัสกับหมู่สงฆ์สาวกว่า “โน่นคืออัครสาวกของตถาคตกำลังเดินมาโน่น”

และจากประสบการณ์ตรงของผู้บรรยาย ตอนที่พระอาจารย์เรียกมาสอบอารมณ์ในคำคืนหนึ่ง เมื่อหมู่สงฆ์มาประชุมกันพร้อมหน้าแล้ว ท่านเจ้าคุณโชดกได้พูดกับหมู่สงฆ์ด้วยการมองตรงมาที่ผู้บรรยายว่า “จะหนีไปไหน ไม่สามารถหนีใจตัวเองได้พิน ต้องอยู่แล้วสู้สิ” ในเช้าวันสอบอารมณ์ผู้บรรยายคิดจะหนีออกจากคณะ ๕ วัดมหาธาตุฯ ไปอยู่กับท่านพุทธทาสที่สวนโมกข์ โดยที่ยังมิได้พูดให้ใครฟัง ท่านเจ้าคุณโชดกสามารถรู้ความคิดของผู้บรรยายว่าจะหนีออกจากวัดมหาธาตุฯ ด้วยเหตุสถานที่ไม่สัปปายะมีการก่อสร้างส่งเสียงอีกที่กึกก้องโครม ฯลฯ

(๓) อนุสาสนีปาฏิหาริย์ หมายถึง คำสอนมีผลจริงเป็นอัศจรรย์ ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างที่พระพุทธะสอนวิธีพัฒนาจิตให้คู่อัครสาวกพิจารณาสติปัฏฐาน ๔ โดยแยกกาย จนท่านทั้งสองสามารถ

บรรลอรหัตตผล สอนชฎิลสามพี่น้อง (อรุเวลกัสปะ นทีกัสปะ คยากัสปะ) และบริวารด้วยการเทศนา อาทิตตปริยายสูตร อันได้แก่ อายตนะภายใน อายตนะภายนอก วิญญาณ สัมผัส เวทนา เหล่านี้เป็นของร้อน เพราะถูกเผาด้วยไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะ ซึ่งชฎิลทั้งสามได้พิจารณาโดยแยกกาย (โยนิโสมนสิการ) จึงบรรลอรหัตตผล หรือสอนอนุพุพิกกถาให้ยสสกุลบุตรฟัง เมื่อยสสกุลบุตรพิจารณาตาม จึงได้บรรลุโสดาบัน และในเวลาใกล้เคียงกัน พระพุทธะได้สอนอนุพุพิกกถาให้พ่อของสกุลบุตรฟัง ยสสกุลบุตรซึ่งนั่งอยู่ใกล้กันนั้นได้ฟังเป็นครั้งที่สอง จึงพิจารณาตามอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ยสสกุลบุตรบรรลอรหัตตผล ส่วนผู้เป็นพ่อบรรลุโสดาบัน ฯลฯ

ในบรรดาปาฏิหาริย์ทั้งสามอย่างนี้ อนุศาสน์ปาฏิหาริย์เป็นปาฏิหาริย์ที่ประเสริฐสุด เพราะเมื่อแสดงแล้วสามารถปริวรรตจิต วิญญาณของมนุษย์และเทวดา จากความเป็นปุถุชนให้เป็นอริยบุคคลได้ ด้วยเหตุนี้ในการแสดงธรรมของผู้รู้ในพุทธศาสนา อาทิพระสารีบุตรจึงได้ใช้อนุศาสน์ปาฏิหาริย์นำ แล้วตามด้วยอาเทศนา ปาฏิหาริย์เป็นองค์ประกอบการแสดงธรรม ส่วนพระมหาโมคคัลลานะ แสดงธรรมด้วยการใช้อนุศาสน์ปาฏิหาริย์แล้วตามด้วยอิทธิปาฏิหาริย์เป็นองค์ประกอบการแสดงธรรม ความสำเร็จในการเผยแผ่ธรรมของพุทธศาสนาจึงได้เกิดขึ้นด้วยดี

ในเรื่องของอิทธิปาฏิหาริย์ พระพุทธเจ้าได้บัญญัติไว้เป็นวินัย ห้ามสงฆ์สาวก สาวิกาหรือสามเณรีที่บรรลุนิพพานแสดง เว้นไว้แต่ว่าพระพุทธเจ้าสั่งให้แสดงหรือทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ด้วยพระองค์เอง จึงไม่ถือว่าประพฤติผิดวินัย อิทธิปาฏิหาริย์ที่พระพุทธเจ้าแสดงเองได้แก่ ยมกปาฏิหาริย์ที่พระองค์แสดงท่ามกลางมหาชน ณ โคนต้นมะม่วงชานกรุงสาวัตถี ด้วยมีจุดประสงค์ต้องการปราบทิวาญชของหมื่นนักบวชนอกพุทธศาสนา (เดียเรถิย) ส่วนอิทธิปาฏิหาริย์ที่พระองค์สั่งให้พุทธสาวกหรือพุทธสาวิกาแสดง อาทิ ในวันที่พระมหาปชาบดีภิกษุณีอรหันต์ มาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าเพื่อกราบทูลลาเข้าสู่นิพพาน พระพุทธเจ้าทรงขอให้พระมหาปชาบดีแสดงฤทธิ์ให้พุทธบริษัทได้เห็น ว่า แม้ผู้หญิงก็สามารถพัฒนาจิตจนเข้าถึงความมโทธิปาฏิหาริย์ได้ และในทำนองเดียวกันขณะที่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ กุฎียอดเขาชิลมกุฎ กรุงราชคฤห์ มีชาวแคว้นอังคะจำนวนมากมาขอเข้าเฝ้า และยังมีคนจำนวนหนึ่งยังไม่ศรัทธาในพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าจึงมีบัญชาให้พระสาครตะผู้ซึ่งมีฤทธิ์ปราบพญานาคที่มีจิตเป็นพาล คอยเบียดเบียนชาวบ้านให้เดือดร้อนอยู่ ณ ท่าเรืออัมพะเป็นผลสำเร็จมาแล้วครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้ได้รับบัญชาให้แสดงฤทธิ์แบบต่างๆ ให้ชาวอังคะได้เห็นด้วยตา จนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาขึ้นแล้ว พระพุทธเจ้าจึงได้แสดงอนุปปพิภกกาและอริยสัจ ๔ โปรดชาวอังคะเหล่านั้นจนบรรลุโสดาปัตติผลกันถ้วนหน้า

๕.๘ จิตหนึ่งทุกข์ได้ ปุถุชนสามารถพัฒนาจิต (สมถภาวนา) ให้เข้าถึงความตั้งมั่นเป็นสมาธิในฌานได้เมื่อใด หากตายในขณะที่จิตทรงอยู่ในฌาน จะไปเกิดเป็นพรหมอยู่ในชั้นต่างๆ ตามกำลังของฌานที่ตนเองพัฒนาได้ และมีอายุชั้ยยาวนานเป็นกัปป์ (มหากัปป์) ดังตัวอย่างของท้าวพกาพรหม ไปเกิดอยู่ในพรหมโลกชั้นมหาพรหม มีอายุชั้ยยาวนานหนึ่งมหากัปป์ ผู้ที่ไปเกิดอยู่ในพรหมโลกชั้นที่หก (อาภัสสราพรหม) ผู้ที่ไปเกิดอยู่ในพรหมโลกชั้นที่เก้า (สุภกิตนพรหม) ผู้ที่ไปเกิดอยู่ในพรหมโลกชั้นที่สิบ (เวหัพผลาพรหม) ต่างมีอายุชั้ยยาวนาน ๘, ๖๔, ๕๐๐ มหากัปป์ตามลำดับ และหากเมื่อใดปุถุชนสามารถพัฒนาจิตจนเข้าถึงความเป็นอรุณฌานได้ หากตายในอรุณฌานจะไปเกิดเป็นอรุณพรหม ที่มีอายุชั้ยยาวนานตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ถึง ๘๔,๐๐๐ มหากัปป์ ซึ่งทุกประเภทของพรหมเสวยแต่ความสุขที่เป็นทิพย์ล้วน นั่นหมายความว่าสามารถหนีไปจากความทุกข์ได้ชั่วคราวที่ยาวนานมาก แต่หากเมื่อใดกำลังของฌานเสื่อมลง จนต้องไปเกิดอยู่ในอบายภูมิความทุกข์ยังคงกลับมาเกิดกับผู้มีความเป็นปุถุชนอยู่ได้อีก

๕.๙ จิตปีตอบายภูมิได้ ผู้ใดพัฒนาจิตให้ตั้งมั่นเป็นสมาธิ (สมถภาวนา) และพัฒนาจิตให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง (วิปัสสนาภาวนา) แล้วใช้สติและปัญญาเห็นแจ้ง กำจัดกิเลสที่ผูกมัดใจสัตว์ที่ทำให้ต้องเวียนตาย-เวียนเกิดอยู่ในวัฏสงสาร (สังโยชน์ ๑๐) หากสามารถกำจัดกิเลสสามตัวแรกอันได้แก่ ลักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา

๕๖ มหัศจรรย์แห่งจิต

สัลลพตปรามาส ให้หมดสิ้นไปจากใจ จิตจะเปลี่ยนสภาวะผันตัว
จิตเองเข้าสู่ความเป็นอริยบุคคลขั้นต้น (โสดาบัน) ได้เมื่อใดแล้ว
เป็นอันว่าผู้นั้นสามารถปิดประตูอบายภูมิได้แน่นอน นั่นคือไม่มี
โอกาสที่จิตวิญญาน จะโคจรเข้าไปอยู่อาศัยในร่างของสัตว์ที่อยู่ใน
ในอบายภูมิ (สัตว์เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย สัตว์นรก) ได้อีกต่อไป

๕.๑๐ จิตพ้นไปจากความทุกข์ได้ ผู้ใดสามารถพัฒนาจิตให้
มีกำลังสติจนเป็น “มหาสติ” และพัฒนาจิตให้มีกำลังปัญญาเห็น
แจ้งจนเป็น “มหาปัญญา” แล้วใช้คุณธรรมทั้งสองกำจัดสังโยชน์
ทั้งสิบตัวให้หมดไปจากใจได้เมื่อใด เมื่อจิตถึงขั้นธลาโลกตามอายุ
ขัยแล้ว จิตจะผันตัวเองเข้าสู่ภาวะที่เรียกว่า อนุภาติเสสนิพพาน
ไม่ต้องกลับมาเวียนตาย-เวียนเกิด เป็นสัตว์ใดๆ ในวัฏสงสารได้อีก
นั่นหมายความว่าจิตพ้นไปจากความทุกข์ทั้งหมดได้สิ้นเชิง

๖. การพัฒนาจิตให้เข้าถึงความมหัสจรรย์

๖.๑ พัฒนาจิตให้สงบตั้งมั่นเป็นสมาธิ ด้วยการปฏิบัติสมถกรรมฐาน ผู้ใดสามารถพัฒนาจิต จนเข้าถึงความตั้งมั่นเป็นสมาธิระดับฌานได้ เมื่อนำจิตออกจากฌานแล้ว ความรู้ขั้นสูงสุด (อภิปัญญา) ตัวอย่าง คือแสดงฤทธิ์ได้ (อิทธิวิธี) หูทิพย์ (ทิพโสต) รู้วาระจิตคนอื่น (เจโตปริยญาณ) รู้ภพกำเนิดหนหลัง (ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ) และตาทิพย์ (ทิพพจักขุ) ย่อมเกิดขึ้นกับผู้นั้นเป็นมหัสจรรย์

หากผู้ใดพัฒนาจิตจนเข้าถึง รูปฌาน ๔ และ อรูปฌาน ๔ แล้ว ตายลงในขณะจิตทรงอยู่ในฌาน จิตวิญญูญาณจะโคจรไปเกิดเป็นรูปพรหมและอรูปพรหม ในระดับชั้นต่างๆ กัน ตามกำลังของฌานที่พัฒนาได้ มีความสุขล้วนที่เป็นทิพย์ และมีอายุชัวยาวนาน นับมหากัปป์เป็นมหัสจรรย์ พระอนาคามีหรือพระอรหันต์องค์ใด สามารถพัฒนาจิตจนเข้าถึงภาวะนิโรธสมาบัติได้ ผู้นั้นจะปลอดจากภยันตรายทั้งปวงเป็นมหัสจรรย์ฯลฯ

๖.๒ พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาเห็นแจ้ง ด้วยการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ เมื่อจิตเข้าถึงปัญญาเห็นแจ้งได้แล้ว นำสติและปัญญาเห็นแจ้ง มากำจัดกิเลสที่อยู่ใน

ใจของตน อาทิ กำจัดอนุสัย ๗ ได้แก่ ความกำหนัดในกาม (กามราคะ) ความหงุดหงิด (ปฏิกษะ) ความเห็นผิด (ทิฏฐิ) ความลัษเลสสสัย (วิจิกิจฉา) ความถือตัว (มานะ) ความกำหนัดในภพ (ภวราคะ) และความรู้ไม่จริง (อวิชชา) ได้แล้ว ผู้นั้นจะเป็นอิสระจากสิ่งเศร้าหมองที่ครอบงำจิต หรือหากนำสติและปัญญาเห็นแจ้งมากำจัดกิเลสที่ผูกมัดใจสัตว์ให้ต้องเวียนตาย-เวียนเกิดอยู่ในวัฏสงสาร (สังโยชน์ ๑๐) ได้ ความมีสภาวะของจิตเป็นอริยบุคคล และการนำจิตให้พ้นไปจากความทุกข์ จะเกิดขึ้นได้เป็นมหัศจรรย์

สังโยชน์ทั้งสิบอย่าง ได้แก่ ความเห็นว่าเป็นตัวของตน (สักกายทิฏฐิ) ความลัษเลสสสัย (วิจิกิจฉา) ความถือมั่นศีลพรต (ศีลพพตปรามาส) ความติดใจในกามคุณ (กามราคะ) ความกระทบกระทั่งในใจ (ปฏิกษะ) ความติดใจในรูปธรรมที่ประณีต (รูปราคะ) ความติดใจในอรูปธรรม (อรูปราคะ) ความถือว่าตัวเป็นนั่นเป็นนี่ (มานะ) ความฟุ้งซ่าน (อุทธัจจะ) และความรู้ไม่จริง (อวิชชา)

ผู้ใดสามารถพัฒนาจิตจนสามารถกำจัดสังโยชน์สามตัวแรกได้ ภาวะความเป็นอริยบุคคลขั้นโสดาบันย่อมเกิดขึ้นได้เป็นมหัศจรรย์ ผู้ใดกำจัดสังโยชน์สามตัวแรกได้ และทำให้สังโยชน์สองตัวถัดไปมีกำลังอ่อน ภาวะความเป็นอริยบุคคลขั้นสกทาคามีย่อมเกิดขึ้นเป็นมหัศจรรย์ ผู้ใดกำจัดสังโยชน์ห้าตัวแรกได้ ภาวะความเป็น

อริยบุคคลชั้นอานาคามีย่อมเกิดขึ้นเป็นมหัสจรรย์ และหากอายุ
ขัยตัวเอง จบสิ้นลงในระหว่างนี้จิตวิญญูณจะโคจรไปเกิดเป็น
อริยพรหมชั้นสุทธาวาสเป็นมหัสจรรย์ สุดท้ายผู้ใดสามารถกำจัด
สังโยชน์ทั้งสิบตัวได้ ภาวะความเป็นอริยบุคคลชั้นสูงสุดคือ
อรหันต์ย่อมเกิดขึ้น เมื่อถึงขั้นธลาโลก (อนุภาติเสสนิพพาน) แล้ว
ไม่ต้องกลับมาเวียนเกิด-เวียนตายในวัฏสงสารได้อีก นั่นคือพ้น
ไปจากความทุกข์ทั้งปวงได้เป็นมหัสจรรย์

ทำยนี้ก่อนจบการบรรยาย ขออย่าฝากอมตธรรมที่ไม่เนื่อง
ด้วยกาลเวลา ซึ่งความหมายของธรรมประโยคนี้ยังคงเป็นจริง และ
ตลอดไปตราบนิรันดร์ว่า

“มโน ปุพฺพํคมา ธมฺมามโน เสฏฺฐา มโนมยา”

(จิตเป็นรากฐานของสิ่งทั้งหลาย จิตประเสริฐกว่าสิ่งทั้งหลาย
สิ่งทั้งหลายสำเร็จด้วยจิต)

ชมรมกัลยาณธรรม

วัตถุประสงค์

- เผยแพร่หลักธรรมเพื่อเสริมสร้างปัญญาให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
- ช่วยเหลือสังคมให้เกิดสันติภาพ และมีเมตตาธรรมต่อกัน
- จรรโลงไว้ซึ่งคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเพื่อพระพุทธรูปศาสนาได้ยั่งยืนถาวรสืบไป

อุดมการณ์

- ปลุกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในหมู่สมาชิก
- ไม่แสวงหากำไรหรือรายได้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวแต่ประการใด
- มุ่งยกระดับจิตใจคนให้สูงขึ้น โดยไม่เน้นวัตถุหรือเรียไรในรูปแบบต่างๆ

กิจกรรมหลัก

- จัดกรรมบรรยายเป็นธรรมทานปีละ ๓-๔ ครั้ง หรือแล้วแต่โอกาสจะอำนวย
- ผลิตสื่อธรรมะในรูปแบบต่างๆ เช่น หนังสือ เทป แผ่นซีดี วีซีดี เอ็มพีสาม เพื่อแจกเป็นธรรมทาน หรือจำหน่ายในราคาทุน เพื่อจะได้มีปัจจัยหนุนต่อการพิมพ์หนังสือหรือผลิตสื่อธรรมะในครั้งต่อไป
- บริจาคหนังสือและสื่อธรรมะต่างๆ ให้แก่ห้องสมุดทั่วประเทศ เรือนจำ สถานศึกษา วัดวาอาราม องค์กรสาธารณกุศลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่มีความสนใจ
- เผยแพร่หลักธรรมและตอบปัญหาธรรมะทางอินเทอร์เน็ตที่ **www.kanlayanatam.com**

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชมรม

ทุกท่านที่มีอุดมการณ์เดียวกับชมรมฯ สามารถช่วยเหลือกิจกรรมของชมรมฯ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย แรงใจ แนวความคิด หรือช่วยค่าพิมพ์หนังสือค่าทำเทปหรือซีดีธรรมะเพื่อแจกเป็นธรรมทาน โดยท่านสามารถบริจาคเข้าชมรมฯ ได้ที่บัญชีข้างล่างนี้

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ

ธนาคารกรุงเทพ (สาขาสมาทรปราการ)

บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๑๕๕-๗๐๐-๘๒๒๒

(กรุณาฝากซีดีเข้าบัญชีธนาคารเข้ามาที่ทำการชมรมฯ หมายเลข ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ พร้อมระบุชื่อผู้บริจาคและหมายเลขโทรศัพท์ที่จะติดต่อกลับด้วย)

หมายเหตุ

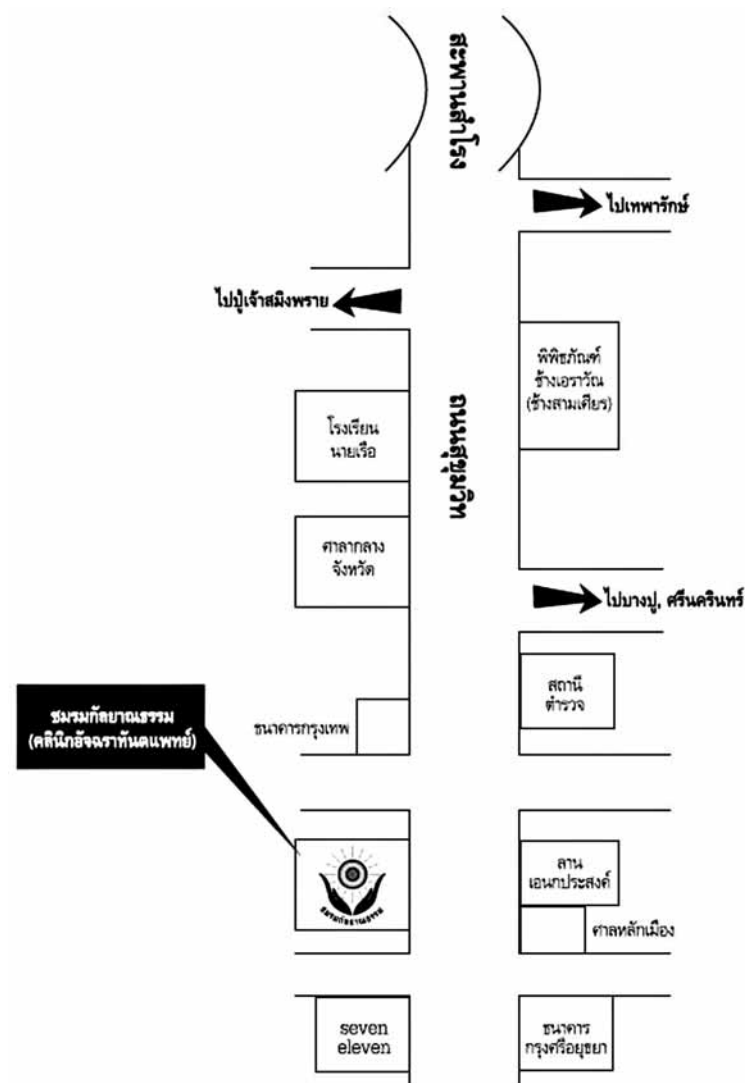
เนื่องจาก อาจจะมีผู้ไม่หวังดี หรือนำเอาชื่อ “ชมรมกัลยาณธรรม” ไปแอบอ้างในที่ต่างๆ ฉะนั้น หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อประธานชมรมฯ โดยตรงที่ ทพญ.อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ โทร. ๐๘๑ ๒๕๗ ๘๔๓๕, ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๖๒๔

สัพพทานัง อัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

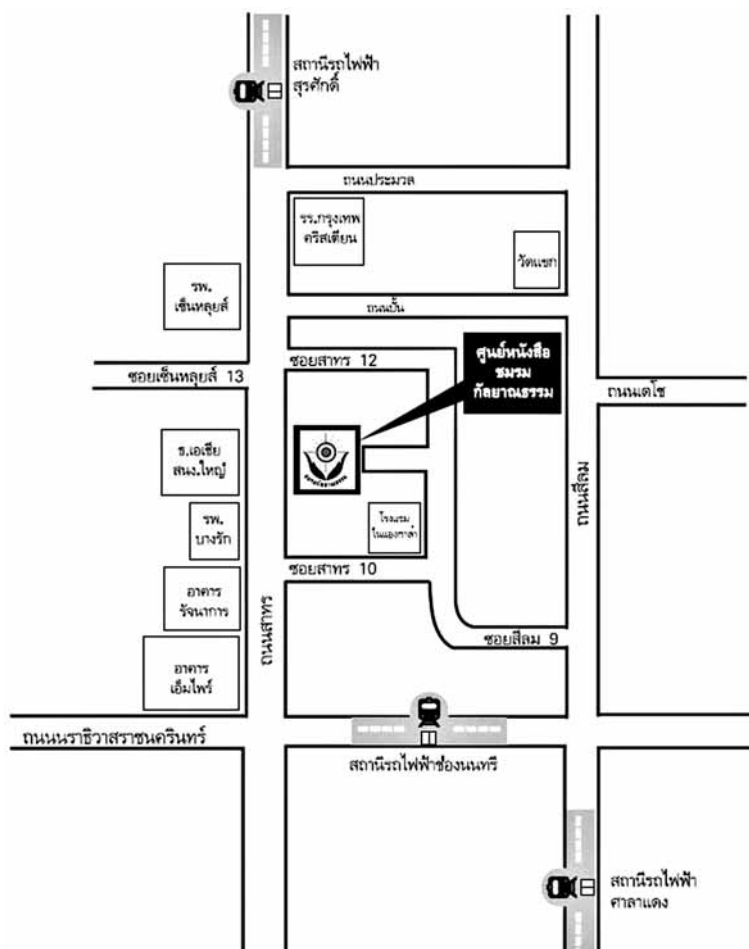

แผนที่ชมรมกัลยาณธรรม

แผนที่ศูนย์หนังสือชมรมกัลยาณธรรม

รายนามผู้ร่วมศรัทธาพิมพ์หนังสือมหัศจรรย์แห่งจิต

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๑	มจร.พุทธโฆษาจารย์	๑๕,๐๐๐
๒	คุณฐานิต	๑๕,๐๐๐
๓	คุณศิริอร ไพทยานุจิตรนุช	๑๑,๓๘๐
๔	คุณธัญภัทลักษณ์ วงศาโรจน์	๑๐,๐๐๐
๕	คุณตี๋	๗,๓๕๐
๖	คุณอมรทิพย์ เดชชนเสฏฐ์	๖,๕๕๐
๗	ร้านทองเพียงพรรณ แม่ฮ่องสอน	๕,๐๐๐
๘	คุณแม่อนงค์-คุณกมุก-พ.อ.ณรงค์ศักดิ์- พ.อ.หญิงศศิภาพิมพ์-นสร.ภิญญ์ชยุตม์- คุณภิญญ์วิไล ไกรกุลพงษ์	๕,๐๐๐
๙	อุทิศให้คุณแม่ผิวและคุณพี่จำเรียม ลิมอ้ว	๕,๐๐๐
๑๐	ผู้ไม่ประสงค์ออกนามจากพุทธมณฑล	๕,๐๐๐
๑๑	ข้าราชการเขตบางพลัด	๔,๐๐๐
๑๒	คุณปรีชา ลิมอ้ว	๔,๐๐๐
๑๓	คุณศุภกาญจน์ ผาทอง	๔,๐๐๐
๑๔	คุณอำพนภัทรา ชาติทอง	๓,๘๖๐
๑๕	คุณเกษรภรณ์ ลัตยาชัย	๓,๐๐๐
๑๖	คุณวนิดา เขยชื่น	๓,๐๐๐
๑๗	ดร.สนอง-คุณทวีศรี วรอุไร	๒,๕๐๐
๑๘	คุณเพชรรัตน์ ลีลายนะ	๒,๑๗๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๑๙	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	๒,๐๔๐
๒๐	คุณธนาเสฏฐ์ ชัชวาลธิตวิวัฒน์	๒,๐๐๐
๒๑	พลเอกวิวัฒน์-คุณนภาพร กาญจนะลิต และครอบครัว	๒,๐๐๐
๒๒	คุณมีนา-คุณประยुทธ เสดตภากริมย์	๒,๐๐๐
๒๓	คุณวิชัย-คุณวรรณ-คุณนรินทร์-คุณนิตรา- คุณกชรส สุชินญาพร	๑,๙๐๐
๒๔	คุณดุสิต ประสาระเอ	๑,๕๐๐
๒๕	คุณเพ็ญพรรณ วังวิวัฒน์	๑,๕๐๐
๒๖	คุณรุจีเลข	๑,๕๐๐
๒๗	คุณณัฐวุฒิ ถานอมพันธ์	๑,๓๓๐
๒๘	คุณพัฒนา-คุณนง วงศ์สุวรรณ	๑,๑๗๐
๒๙	คุณพ่องพรรณ ตติยารัตน์	๑,๐๔๐
๓๐	คุณพวงทิพย์ หวังหลี่	๑,๐๒๕
๓๑	คุณมีนา เสดตภากริมย์	๑,๐๐๐
๓๒	คุณโชคชัย-คุณวิลาวัลย์ อิงค์ชัยกุลรัตน์	๑,๐๐๐
๓๓	คุณนันทพร สมเจตน์ และครอบครัว	๑,๐๐๐
๓๔	คุณพ่อฉัตร-คุณแม่บุญเลื่อม กลิ่นสุวรรณ	๑,๐๐๐
๓๕	คุณวิจิตรา แก้วถาวร	๑,๐๐๐
๓๖	คุณวิไลลักษณ์ จริยสุธรรมกุล	๑,๐๐๐
๓๗	คุณบุญเอื้อ เฉลยเพียร	๙๐๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๓๘	คุณมรกต จงไพศาล	๘๐๐
๓๙	อาจารย์ศรีประภา ดีมีชัย	๘๐๐
๔๐	คุณธัญญพัชร มะอิน	๗๐๐
๔๑	คุณมนัสนันท์ บวรวิวรรณ	๕๑๐
๔๒	คุณพรปวีณ์ จิรัลติยางกูร	๕๑๐
๔๓	คุณวิฑูรย์ สุขศิริ	๕๐๐
๔๔	คุณลักขณา อธิกิจ	๕๐๐
๔๕	คุณเดือนเพ็ญ	๕๐๐
๔๖	คุณสุจินดา-คุณบัณฑิต ทรรษาไพบุลย์, คุณพรเพ็ญ สัมฤทธิ์ทรัพย์ อุทิศให้คุณแม่ ปราณี อร่ามแสงเทียนชัย	๕๐๐
๔๗	คุณวีภา สันติเจริญกุล	๔๒๐
๔๘	คุณกวิณทิพย์ เพ็ญยองเอก	๓๖๐
๔๙	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	๓๖๐
๕๐	คุณจันทิมา นวลสำลี	๓๔๐
๕๑	คุณฉัตรกุล น้อยนนท์	๓๑๐
๕๒	อุทิศแด่คุณแม่ยุพิน-คุณพ่อถวิล ชูลิขิต	๓๐๐
๕๓	ครอบครัวสุวรรณเกษม	๓๐๐
๕๔	คุณพรทิพย์ นาที่ทอง	๒๘๐
๕๕	คุณกัลยวีร์ ธีรวิทย์ธาดา	๒๘๐
๕๖	คุณถวิล ลาภอนันต์	๒๒๕

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๕๗	คุณเพียว ดำรงมหาสวัสดิ์	๒๒๐
๕๘	คุณลัดดา เอื้อเชิดกุล	๒๒๐
๕๙	คุณปราโมทย์ วงษ์ชู	๒๒๐
๖๐	ด.ญ.ศุภาวิกาหนต์ เสียงอ่อน	๒๐๐
๖๑	คุณนิลวรรณ ฟ่องใสโสภณ และครอบครัว	๒๐๐
๖๒	คุณวิไล กรสมิต	๒๐๐
๖๓	คุณพยอม มณีเพ็ญกุล	๒๐๐
๖๔	คุณพนารัตน์ ทองกรณ์	๒๐๐
๖๕	คุณพรพรรณ พรหมประสิทธิ์	๑๙๕
๖๖	คุณนราวรรณ กันนิน	๑๕๐
๖๗	คุณอรุณี ลือธีระศุภกุล	๑๔๐
๖๘	คุณอิทธิพัทธ์ หโยดม	๑๓๐
๖๙	คุณวิกรณ์ ไพรพนาเวศน์	๑๓๐
๗๐	คุณศิริพรรณ นักร้อง	๑๐๐
๗๑	คุณนิชาดา โรงพยาบาลสมุทรปราการ	๑๐๐
๗๒	คุณวิทวัส คุณชา	๑๐๐
๗๓	คุณเกรียงไกร จำปาหอม	๑๐๐
๗๔	คุณสวิชญา-ด.ช.อัฒม์ เกียรติศิริรัตน์	๑๐๐
๗๕	คุณมัลลิกา-ด.ญ.มณฑิรา สิงหสุริยะ	๑๐๐
๗๖	ด.ช.ธนากร-ด.ญ.ปรียากร สุขแจ่มใส	๑๐๐
๗๗	คุณวิรัชดา พิมพ์ดา และครอบครัว	๑๐๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
๗๘	อุทิศให้แต่คุณแม่จันทร์เพ็ญ สิงหสุริยะ	๑๐๐
๗๙	คุณวิภาวี-ด.ช.ชนากร หันจางสิทธิ์	๑๐๐
๘๐	คุณราตรี เศรษฐแสงศร และครอบครัว	๑๐๐
๘๑	คุณอรัญญาภรณ์ วุฒิโสภาร	๑๐๐
๘๒	คุณชาตรี ธงทอง	๑๐๐
๘๓	คุณสุวิภา แผนส้าน	๑๐๐
๘๔	คุณสุภรณ์ฐิ ศิริติกุล	๕๐
๘๕	คุณปิยะนุช	๑๐
๘๖	คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา	๑๐
	รวม	๑๕๐,๑๒๕

ชมรมกัลยาณธรรม ขอกราบอนุโมทนาสาธุการพลังศรัทธาจากทุกท่าน ที่ร่วมสร้างมหากาน ปัญญาทาน เพื่อความรู้แจ้งแห่งสังขารธรรม ขออานิสงส์นี้บันดาลให้ท่านได้เจริญรุ่งเรืองในธรรมะของพระพุทธองค์ตลอดไปเทอญ

ศัพท์พทานัง ธรรมพทานัง ชินาติ การให้ธรรมะเป็นทาน ขณะการให้ทั้งปวง

อานิสงส์ของการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. เวนกรรมจากอดีตชาติจะได้ลบล้าง
๒. หนี้เวรจะได้คลี่คลาย พ้นภัยจากทะเลทุกข์
๓. โรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป
๔. สามีภรรยาที่แตกแยกจะคืนดีกัน
๕. วิญญาณของเด็กที่แท้งในท้องจะได้ไปเกิดใหม่
๖. กิจการงานจะราบรื่นสมปรารถนา
๗. บุตรจะเฉลียวฉลาดเจริญรุ่งเรือง
๘. บารมีจะค้ำครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข
๙. พ่อแม่จะอายุยืน
๑๐. ลูกหลานगेเราจะเปลี่ยนแปลงเป็นคนดี
๑๑. วิญญาณของบรรพบุรุษจะพ้นทุกข์จากการทรมานไปสู่สุคติ

การให้ธรรมะเป็นทาน ขณะการให้ทั้งปวง